

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7-8 – ČERVENEC-SRPEN – CENA 15 Kč

ŠÉFKUCHAŘ,
KTERÝ VAŘÍ HVĚZDÁM

4 Pozvánka na setkání s profesorem Skalickým

7 Nová školka ve městě?

9 Šéfkuchař, který vařil hvězdám

12 Spolek Aktivně s vozíkem

16 Zápisník fotografa přírody

18 Nová paní doktorka

20 Vystěhování rodiny Hrušků

21 Historie Podskalí

24 Letní hudba na náměstí

25 Výstava obrazů Hlubocké rodáčky

Poznámka

Občané – jubilanti, kteří si nepřejí být uvedeni ve společenské rubrice Hlubockého zpravodaje, ať toto prání oznámí s nejméně měsíčním předstihem v kanceláři místní matriky.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 7–8 – červenec–srpen 2020. Ročník 51. Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter píše články neoznačené podpisem. **Tel.:** 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžicka
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžicka

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odstěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Když mi bylo sedmadvacet let, dostala jsem od rodičů dům. Nejsme multimilionáři, nebojte, domy si nerozdáváme každé Vánoce. Rodinný dům postavil kdysi dávno dědeček, byl stavitel. Pak mu ho sice zabrali komunisti, ale v roce 1968 v náhlém (byť krátkém) uvolnění, bylo naší rodině povoleno vlastní dům začít obývat, a mohli jsme se do něj přestěhovat z malého bytu, kde bydlili naši s babičkou a dědečkem.

(Krásť domy a jiné statky, ničit lidské osudy, to byla specialita minulého režimu. Jeden takový smutný příběh najdete i v tomto čísle Zpravodaje.)

Darovat někomu dům je velké gesto a přiznávám, že jsem na to dosud hrdá a našim jsem vděčná. Dům se snažím opečovávat, opravovat a chvílemi za něj dýchat. Jsem totiž typ šlechtičny, která rodové sídlo opouští až v rakvi.

Trvalo mi zhruba 30 let, než jsem zjistila, že skutečnost není taková, že já mám dům. Pravda je, že dům má mě.

Čím dál víc zjišťuju, že jsem to sice já, kdo platí daň z nemovitosti, překládá střechu, natírá okna, maluje chodbu, mění kotle ústředního topení, prošťuchuje kanalizaci a okapy, shání a k práci přemlouvá armádu řemeslníků a dopisuje si se zástupci úředníků. Občejný úklid domu a bytu vůbec nepočítaje.

A dům si vymýšlí další úkoly, takže jich neubývá, ale spíš přibývá. Dům si nechává sloužit. A nejen on. My, obyvatelé domu jsme slušní a spořádaní. S lidmi se celkem domluvíte. Dobře, psy a kočku jsme si sami přinesli. (Králička zakrslého rovněž, ale ten se právě po osmi letech stal anděličkem.) Dva karasové v malém rybníčku, sem tam pulec, ti také nedělají problémy. Kosi, hrdličky, sýkorky se u nás na zahradě vesele zabydleli, nájem neplatí, zato štěbetají už ve čtyři ráno, za krmení jsou vděční a rok co rok odchovávají kopu ptáčat. Někdy zahradou projde ve vši počestnosti ježek.

Ale co třeba takové myšice! Znáte? Jakože v podstatě dobrý. Myšice není potkan. Nepáchne myšinou, je rychlá a umí dlouhé skoky a taky šplhat. Baští semena a zrna, pecky z třešní a tak, dělá si zásoby v doupátkách a do domu se moc nehrne. V zimě nespí. To je pravda, přišla nám to říct už v lednu, když vyšplhala po břechtanu až do ptačího krmítka. Je krásná, chlupatá, malinkatá,

má velké oči, kulatá ouška a táááákhle něžný čumáček. Pozorovat se dá v podvečer, když pobíhá na pár metrech svého rajonu, ale občas nějakou z nich potkám i přes den, kdy se zarazí – stejně jako já, a upře na mě pohled se znechuceným výrazem: Co jako? Co koukáš? Vo co ti jde? Tak tady taky bydlím. A co?

Protože samozřejmě jakákoli myš nepatří do romantických snů správce domu, a smiřujete se s ní hůř než s ostatní faunou svého obydlí, vyvstala otázka, jakého krysaře z nás udělám? Jed? V domě jsou přece naši drazí čtyřnožci. A trávit tak milá stvoření jako myšice? To nejde! Pastičky? Ano, máme takovou tu, která nezabije, jenom uvězní. Pár myšicových mlsoutů, kteří nám skočili na špek, jsme tedy vyvezli do vyhnanství na Sibiř (kecám, jen kousek za město při procházce se psem). Jestli našli cestu zpátky nevím, ale myšicovití příbuzní jsou tady na zahradě pořád.

Dobrá, pokračujeme, nevzdáváme se. S mým šikovným synovcem, který mi pomáhá často a rád, jsme koupili elektronický odpuzovač myši. Má údajně vysoký nepřijemný tón, který se často mění, aby si na něj myši nezvykly. Tobiaš tón slyší a je prý opravdu nepřijemný. Dokonce můj devětadvacetiletý syn má ještě tak mladé uši, že přístroj vnímá. My ostatní obyvatelé domu zvuk neslyšíme. A – domnívám se, že stejně jsou na tom také myšice. Protože se nic moc podstatného nestalo. Pravda, první večer jich vyběhlo na trávník víc, snad deset – a zdálo se, že zmateně pobíhají. Těšila jsem se, že začnou balit kufry, že si jen domlouvají, kam odtud pocestují. Ale kdepak. I po týdnu instalace přístrojku náš dům hostí malé plyšové myši, které jsou nezvanými hosty, ale prostě zahrada je také jejich, nejen naše.

Pokud někdo víte, jak se s myšicemi domluvit, budu vděčná za radu. Pokud třeba taky spravujete nějaký dům, tak jako já, uvědomte si jedno: není váš. Tak jako šlechta zvelebovala své statky, aby je předala dalším pokolením, tak i já se někdy zbavím starostí s děravými okapy a s myšicemi v zahradě. Někdo další převezme můj úkol, a já už se chvílemi zamýšlím... vždyť já vlastně nevím, co dát synovi ke kulatým narozeninám. Že by? Možná si na můj vkus žije příliš bezstarostný život.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům,
kteří v měsíci červenci a srpnu
oslaví významná výročí

Červenec

Marta Jelínková	Hluboká	94 let
Anna Kudláčková	Hluboká	94 let
Miroslav Zahradka	Hluboká	92 let
Anna Šilhavá	Bavorovice	92 let
Anna Voráčková	Hluboká	91 let
Věra Lískovcová	Hluboká	91 let
Anna Beritová	Hluboká	91 let
Božena Petříková	Hluboká	91 let
Antonín Palma	Hluboká	90 let
Ludmila Šálková	Hluboká	90 let
Václav Matějček	Hluboká	90 let
Anna Urbancová	Hluboká	80 let
Jana Pravdová	Hluboká	80 let
František Jelínek	Munice	80 let
Pavel Kladrubský	Hluboká	75 let
Růžena Nováková	Hluboká	75 let

Srpen

Emílie Jačková	Hluboká	93 let
Věra Mišková	Hluboká	91 let

Marie Thalerová	Hluboká	85 let
Miluš Sokolíková	Hluboká	75 let
Helena Šarvaicová	Munice	75 let
Hedvika Mrázková	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem hodně zdraví, spokojenost
a osobní pohodu.

Narodili se

Jan Sláma	Hluboká
Mathyas Jiřík	Hluboká
Kateřina Pavlíčková	Munice
Ela Váchová	Hluboká
Martin Marek	Hluboká

Opustili nás

Helena Soukupová	Hluboká
Ludmila Ondrouchová	Hluboká

Poděkování

Děkuji všem, kteří se přišli rozloučit s mým manželem,
Pavlem Čížkem, v pátek 29. května 2020,
do krematoria v Českých Budějovicích.
Děkuji za květinové dary, slova útěchy a kondolence.

Jana Čížková

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na akce

ČERVENEC 2020

4. 7. 20.00 hod.

KOP/SURKA JAZZ NIGHT – koncert

11. 7. 20.00 hod.

Kapela Globus – koncert

15. 7. 21.30 hod.

Pomáda – letní kino

18. 7. 20.00 hod.

Veterán Street Band – koncert

23. 7. 21.30 hod.

Deník Bridget Jonesové – letní kino

25. 7. 20.00 hod.

unOrganizer TRIO – koncert

26. 7. 10.30 hod.

Muzika pod dubem - Emoce Jiřího Vondráka

29. 7. 21.30 hod.

Hříšný tanec – letní kino

Všechny akce se konají na náměstí v Hluboké nad Vltavou.
Změna programu vyhrazena.

www.hluboka.cz

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na akce

SRPEN 2020

1. 8. 21.00 hod. - Open Air A. Bocelli – Love in Portofino – letní kino

2. 8. 10.30 hod. - Muzika pod dubem - Steamboat Jazz Band

5. 8. 19.00 hod. - Jazzový podvečer – koncert

5. 8. 21.00 hod. - Kdyby tisíc klarinetů – letní kino

8. 8. 20.00 hod. - Kapela Globus – koncert

9. 8. 10.30 hod. - Muzika pod dubem - Summer/Jazz/Quintet 2020

11. 8. 21.00 hod. - Něžné vlny – letní kino

15. 8. 20.00 hod. - Muzikálové melodie – Divadlo Píkl – koncert

16. 8. 10.30 hod. - Muzika pod dubem – unOrganizer R. Sládek

19. 8. 21.00 hod. - Příliš osobní známost – letní kino

22. 8. 20.00 hod. - Muzikálové melodie – Divadlo Píkl – koncert

23. 8. 10.30 hod. - Muzika pod dubem – Dechovka Ševětínka

29. 8. 20.00 hod. - HALADA/SURKA Jazz Friends - koncert

30. 8. 10.30 hod. - Muzika pod dubem – Veterán Street Band

Všechny akce se konají na náměstí v Hluboké nad Vltavou.
Změna programu vyhrazena.

www.hluboka.cz

KALENDÁŘ AKCÍ 2020 | Aktivně s vozíkem, z.s.

~~3. 5. 2020~~ ~~Wings for Life App Run Hluboká nad Vltavou~~

~~6. 6. 2020~~ ~~Pohár města Hluboká nad Vltavou~~
~~rybaření~~

11.–12. 7. 2020 Pohár města Hluboká nad Vltavou
tenis na vozíku

18. 7. 2020 Mistrovství ČR v parapaddleboardingu
(v rámci MČR paddleboardingu)

29. 8. 2020 Pohár města Hluboká nad Vltavou
basketbal na vozíku 3x3

26. 9. 2020 Pohár města Hluboká nad Vltavou
parapaddleboarding

12. 12. 2020 Pohár města Hluboká nad Vltavou
paraflorbal 3x3

SETKÁNÍ S PANEM PROFESOREM KARLEM SKALICKÝM

Fota: Nikola Brunová

je vždy obohacující a protknuté jeho charismatem, které dokazuje i naprosto nevěřícím Tomášům, že lidé jsou obklopeni auro – která u někoho je jakoby nekonečná, bohužel u jiného nepřesahuje špičku nosu...

Proto se všichni jeho hlubocí přátelé těší, že se na Hluboké uskuteční představení knihy pamětí, jejíž první díl právě vydal v nakladatelství Trinitas. Povídání nad knihou pamětí se bude konat ve čtvrtek 30. července v 17 hodin v zahradě „Domečku“. První setkání nad knihou Vyznání na hraně času a věčnosti se odehrálo v atriu školských sester Na Sadech v Českých Budějovicích. Třetí se bude konat v září v Praze. O tom, jak příjemné bylo první povídání se čtenáři, přáteli a knihou se přesvědčíte na fotografiích z červnového setkání.

Když jsem se ptala pana Zdeňka A. Emingera, jak Mons. Skalický zvládl nešťastnou dobu koronavirem, zavřené vysoké školy a omezující karantény, odpověděl: Ano, prošli jsme s panem profesorem ten zvláštní čas, který pro nás byl ale časem duchovního bohatství. Bohoslužba ve třech jako v časech prvotní církve, bez ornamentů a pozláték. A on to zvládl úžasně.

První díl vzpomínek pana profesora vypravuje o době jeho dětství a dospívání v jižních Čechách a v Praze a je zároveň strhujícím svědectvím mladého člověka, který se z touhy po kněžství odhodlal k dramatickému útěku z komunistického Československa do Rakouska a posléze do Itálie.

Aniž bych chtěla účelově zneužít příkladu bohatého a naplněného života

pana profesora, přesto mi to nedá. V době, kdy odcházel z Československa, se mohl jeho života běh tragicky ukončit mezi dráty oddělující naši zem od svobodné Evropy, a jeho příběh by neměl žádné pokračování. V té době bylo nebezpečno, a mnohý život vyhasl pod praporem komunismu, ideologie – kterou dodnes hájí současná komunistická strana.

Možná je dobré občas připomenout „pouhá“ strohá čísla, protože i dnes se najde hodně lidí, kteří vzpomínají na časy v socialismu jako na pohodovou dobu s trochou nespravedlnosti pro ty „neposlušné“. Zato bylo „levnější“ máslo, čemuž někteří opravdu věří, a když jste se jen trochu málo zaprodali, dostali jste i výjezdní doložku na dovolenou do Jugoslávie...

Komunistický režim v Československu 1948 – 1989

- Milada Horáková a 247 mužů popraveno
- Nejméně 4495 lidí zemřelo v komunistických vězeních. Nejvíce jich zahynulo v lágrech v padesátých letech minulého století.
- Nejméně 200 000 politických vězňů
- Nejméně 4495 osob zemřelo ve věznicích. V dubnu 1953, před květnovou amnestií po smrti Klementa Gottwalda, bylo v Československu uvězněno přes 46 tisíc lidí, z toho 15 tisíc z politických důvodů. Neuvěřitelný je tehdejší počet vězeňských zařízení, bylo jich 423.

/zdroj: amnesty international/

Město a farnost Hluboká nad Vltavou

srdečně zvou na setkání

s katolickým knězem, pedagogem a hlubockým rodákem

prof. Karlem Skalickým

POVÍDÁNÍ NAD KNIHOU PAMĚTÍ

ve čtvrtek **30. července** v podvečer
od 17 hodin v zahradě „Domečku“
vedle Infocentra

Večerem bude provázet editor knihy,
křesťanský teolog Zdeněk A. Eminger.

Knihu ke koupi zajistí přímo na místě Knihkupectví Olgy Trčkové

FARNÍ MĚSÍČNÍ OBČASNÍK – LÉTO 2020

Dobré a krásné léto a celé prázdniny!

Blížíme se milovými kroky k vytouženému létu, prázdninám a dovoleným. Mnoho z nás bude pokračovat v putování po naší vlasti. Budeme mít čas se nachystat sběrem a sušením přírodnin na adventní věnce a také předkládám novou prosbu nebo téma k Vašemu létu – příští rok budeme ve farnosti slavit 300. výročí blahorečení sv. Jana Nepomuckého.

Pokud budete chtít – foťte všude, kde potkáte sochy a obrazy sv. Jana. Třeba i namalujte nebo nakreslete komiks, napište vyprávění a hlavně si poznamenejte místo setkání s ním. Příští rok pak můžeme udělat výstavu v kostele. Posilejte mi mailem či dejte na „flešku“.

Jako inspiraci posílám video a určitě se nám sejde dostatek podkladů, které zvětšíme na větší formát a vystavíme pro nás a i pro všechny příchozí.

www.youtube.com/watch?v=ts5C3WAdczs

A snad budeme mít už i svůj vlastní sv. obrázek i s modlitbou a hlavně medailonky se sv. Janem Nepomuckým.

Vše ostatní bude na nástěnce a přeji požehnané léto.

Alena Titzeová, e-mail: alena.titzeova@pvl.cz

Svatý Jan Nepomucký

**Hlubocká farnost
pořádá
prázdninovou
fotografickou
soutěž
k 300. výročí
blahorečení
svatého Jana
Nepomuckého,
patrona
hlubockého
kostela a rodu
Schwarzenbergů.**

**Vyfoťte během
svého letního
putování
svatého Jana
Nepomuckého
všude,
kde ho potkáte.
Napište místo
setkání,
Vaše jméno,
případně datum,
mohou být
i starší foto.**

**Zašlete poté v elektronické formě na e-mailovou adresu:
nepomuk300@centrum.cz**

Konečné datum přijímání fotografií bude 30. října 2020.

**Z Vašich fotografií bude následně v roce 2021 v kostele
uspořádaná výstava k 300. výročí blahorečení sv. Jana Nepomuckého.**

Těšíme se na Vaše foto z "celého světa" - Vaši hlubockí farníci

VÝSTAVA DĚTSKÝCH PRACÍ ATELIÉRU FANTAZIE ŠÁRKY RUBICKOVÉ

V době karantény se děti nemohly potkávat. Ale tvořit mohly. A tak se svými originály mohly pochlubit alespoň na slavnostní vernisáži na výstavě v KC Panorama, kde se setkaly, a bylo vidět, že se rády vidí. Ateliér Fantazie za chvíli

dovrší 10 let své existence a momentálně ho navštěvuje 35 malých umělců.

Výstava v Panoramě se líbí. Chodí ji navštěvovat školky i dospěláci. Jděte se podívat také. Dětská fantazie je pohazením po duši, víte to?

Z JEDNÁNÍ MĚSTSKÉ RADY

▪ TJ KOH-I-NOOR České Budějovice, žádá o poskytnutí dotace na realizaci již 80. ročníku akce „Běh kolem Hluboké“, která se měla konat v dubnu letošního roku. Vzhledem k opatřením souvisejícím s Covidem -19 bude akce přesunuta na září 2020. Zúčastní se celkem cca 120 závodníků, včetně 30 dětí předškolního věku a mládeže. Rada souhlasí s poskytnutím příspěvku.

▪ Rada projednala problematiku dotací na podporu sportující mládeže v roce 2020 a konstatovala, že vzhledem k současné situaci nebude v letošním roce programová dotace na sportující mládež vyhlášena, ale sportovní oddíly mohou požádat o podporu ve výši roku 2019.

▪ Rada města souhlasí s navrženým zněním Smlouvy o zajištění terénních sociálních služeb společnosti LEDAX, o. p. s. pro občany města Hluboká i s výší úhrad na osobu a čtvrtletí. Úhrady budou kryty z rozpočtu města z položky pečovatelské služby – Městská charita.

▪ V souvislosti s dokončením rekonstrukce hlavního parkoviště bylo řešeno i osazení parkoviště mobiliárem (lavičky, odpadkové koše, květináče). Projekt mobiliáře zpracoval Ing. arch David Smrčka.

▪ Rada města projednala návrhy, jak podpořit hlubockou ekonomiku, společenský život a místní obyvatele v době dopadů opatřeními proti šíření pandemie.

Mezi ně patří např. Finanční podpora příměstských táborů v období letních prázdnin, předpokládá se, že tím město podpoří mladé rodiny, aby rodiče mohli chodit do práce, podpora bude určena dětem do 15 let věku s trvalým bydlištěm na Hluboké. Podpora školení a konferencí v místních hotelech a penzionech. Cílem je podpořit slabou podzimní a zimní sezonu. Podpora MFF Voda moře oceány. Zvýšenou podporou podpořit v září místní ubytovatele.

V rozpočtu města zůstávají všechny již přiznané podpory společenských, kulturních a sportovních akcí, a to i těch, které se musely přesunout z doby koronakrize na pozdější termín. Město podpoří i AJG, která se zpožděním otevře zcela mimořádnou výstavu Ruské avantgardy XX. století. Město také odpustí poměrnou část nájmu nájemcům v městských prostorách. Na celý rok 2020 doporučila rada města prominout poplatky z pobytu a poplatky za užívání veřejného prostranství pro poskytování prodeje a služeb.

▪ Rada města souhlasí s rozšířením kapacity MŠ Hluboká, odloučeného pracoviště Masarykova č. 62 o 20 míst. Rozšíření představuje stavební úpravy, výměnu podlahových krytin, malování a vybavení nových prostor nábytkem, lehátka a pod.

▪ V souvislosti s akcí asfaltování parkoviště v Hluboké nad Vltavou, byl současně proveden vjezd na parkoviště, přilehlý chodník a upraveno osvětlení.

▪ Rada města souhlasí se zábořem pozemků na louce pod centrálním parkovištěm skupinou Traken pro pořádání rytířských turnajů, tak jako již v minulosti pro období 15. 6. do 6. 9. 2020. Rada rovněž souhlasí s každodenním rytířským průvodem ulicemi města. To vše za podmínky, že budou dodrženy platné právní předpisy, technické a hygienické normy,

a bude zajištěn úklid všech zabraných prostranství a po skončení doby záboru bude místo uvedeno do původního stavu.

▪ Rada města souhlasí s podáním žádosti o příspěvek Nadace ČEZ – grantové řízení „Stromy“, zaměřené na zlepšení životního prostředí prostřednictvím podpory liniové výsadby stromů, v souvislosti s letošní rekonstrukcí chodníku v ulicích Nad Parkovištěm a jižního úseku ulice Zborovská.

▪ Rada města doporučuje zastupitelstvu města souhlasit se změnou územního plánu v lokalitě Pod paneláky, s tím, že podrobnější návrhy na řešení dopravy a hluku budou předloženy na jednání rady města v průběhu zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí.

▪ V souvislosti se zvyšujícím se počtem obyvatel města roste i zájem o umístění dětí v předškolních zařízeních. Současná kapacita šesti tříd je již nedostatečná. Byla zpracována studie, která měla za úkol najít možnosti rozšíření kapacit. Bylo nalezeno několik variant, z nichž varianta rozšíření kapacity stávající školky Schwarzenberská o jednu třídu využitím stávajících prostor umožňuje přijmout další děti. Tato varianta umožní zahájit provoz v této třídě už po prázdninách.

Vzhledem k tomu, že výše popsaná nová třída umožňuje přijetí pouze dětí a neřeší problematiku v dalších letech, byla vytipována další možnost, a to přestavba bývalé úpravny kaviáru v bývalém lesním závoďe za zámeckým parkem. Studie prokázala, že objekt je možno bez zásahu do nosných konstrukcí předělat na předškolní zařízení pro dvě třídy. Prostor okolo stavby je dostatečný na zřízení zahrady, stavba je dobře přístupná jak pro pěší, tak automobilovou dopravu. U tohoto záměru je předpoklad získání dotace a podmínkou přijatelnosti žádosti v IROP včetně výzev Místních akčních skupin je uvedení projektového záměru v seznamu investičních záměrů ve strategickém rámci Místního akčního plánu rozvoje vzdělávání.

▪ Člen Rady města, ing Aleš Raus, předložil k projednání návrh na přijetí obecně závazné vyhlášky města, kterou by byla zakázána konzumace alkoholu na vybraných veřejných prostranstvích. Tím by mělo dojít ke snížení míry s tím spojeného vandalizmu, znečišťování těchto prostor atd. Současně by mohlo být toto jednání postihováno městskou policií ukládáním poměrně vysokých pokut.

▪ Rada města doporučuje souhlasit s přijetím této vyhlášky, zakazující konzumaci alkoholických nápojů na vybraných veřejných prostranstvích: prostranství kolem kostela v centru města, vyhlídka nad vinicí v zámeckém parku, prostranství před městským hřbitovem, stezka kolem Vltavy + bikepark, relaxační zóna u Munického rybníka, zastávky autobusu ve městě.

▪ Starosta informoval radu města, že vyčištění studny v Líšnici nepomohlo. Po dohodě se zástupcem spol. ČEVAK, a. s. bylo navrženo podání žádosti o dotaci na provedení vrtu pro provoz KD.

▪ Rada města souhlasí s finanční dotací na úhradu části nákladů tábora pro děti s těžkým neurodegenerativním onemocněním (spinální svalová atrofie – SMA). Tábor proběhne v srpnu v katastru města Hluboká.

MĚSTO SE SNAŽÍ ZMÍRNIT DOPADY KORONAKRIZE...

Vážení členové zastupitelstva našeho města, před pondělním jednáním našeho zastupitelstva si Vám dovoluji zaslat přehledný seznam návrhů pro oživení ekonomiky Hluboké nad Vltavou po koronakrizi, který vznikl na základě několikaměsíčního jednání radních, zastupitelů a místních podnikatelů, který byl následně schválen radou našeho města a je ve formě jednotlivých investic předkládán na jednání zastupitelstva.

Jak jistě víte, kromě výše uvedeného je rada připravena odpustit poměrnou část nájmu nájemcům v městských prostorách a pro celý

rok 2020 zrušila poplatky z ubytování a poplatky za zábor veřejného prostranství. Jsem si vědom, že se v poměru k celkovým obrátům hotelů a restaurací v našem městě jedná spíše o symbolické podpory, ale i symbolická či morální podpora je pro naše podnikatele důležitá.

1. Zahájení letošní turistické sezony uspořádáme zcela výjimečnou událostí PGA Tour, turnajem Profesionální Golfové Asociace, do jehož reklamy a mediálních výstupů bude zahrnuto celé město. 16. a 17. června, podpora města 100 tis. Prostředky jsou určeny zejména na ubytování účastníků v místních hotelech.

2. Město připravilo poděkování pracovníkům kraje v „první linii“ za zvládnutí koronakrizy poukazem na služby do sportovního areálu a městského koupaliště. Celkem 230 poukazů v ceně 1000 Kč (faktická cena 500 Kč, areál dává 50% slevu). Poukaz s poděkováním města Hluboká nad Vltavou dostanou členové Krajského krizového štábu, KHS, Nemocnice České Budějovice, Hasičského záchranného sboru apod. Areál investoval do svého rozšíření cca milion korun a díky coronakrizi přišel (zatím) o cca dvouměsíční tržby. Nákup poukazů (115 tis.) a jejich následné využití bude podporou tohoto výjimečného zařízení a reklamou města v Českých Budějovicích, jehož obyvatelé letos budou pro naše město hlavními „turistickými“ klienty.

3. Rozhodli jsme se finančně podpořit konání letních příměstských táborů. Týdenní příměstský tábor stojí cca 2000 Kč, týdenní pobytový tábor stojí cca 4000 Kč. Podporou táborů podporujeme mladé rodiny z Hluboké nad Vltavou, aby rodiče mohli chodit do práce. Předpokládá se, že všechny mladé rodiny byly nějak postihnuty výpadkem příjmů v době koronakrizy. Odhadujeme cca 400 až 500 účastníků táborů. Podpora 1000 Kč na dítě v příměstském táboře či pobytovém, celkem tedy cca 500 tis. Pouze pro děti z Hluboké nad Vltavou. Pořadatel musí předem předložit seznam dětí s adresou a kontakty na rodiče a MěÚ namátkově účastníky zkontroluje.

4. Připravujeme podporu konferencí a školení v místních hotelech a penzionech. Tento program se připravuje s provozovateli hotelů na

podzim a zimu 2020. Předpokládá se např. podpora 20 tisíc Kč na dvoudenní konferenci o více než 30 účastnících. Cílem je podpořit slabou podzimní a zimní sezonu.

5. Podpoříme Mezinárodní filmový festival Voda moře oceány. Zvýšenou podporou 150 tis. podpoříme v září místní ubytovatele. Tato podpora již tradiční, ale stále výjimečné mezinárodní akce v našem městě umožní poslat peníze hotelům za ubytování účastníků. Pořadatel předem předloží alokaci prostředků do jednotlivých hotelů.

6. V rozpočtu města zůstávají všechny již přiznané podpory společenských, kulturních a sportovních akcí, a to i těch, které se musely přesunout z doby koronakrizy na pozdější termín. Sešli jsme se s pořadateli kulturních akcí ve městě a ti navrhli program pro podporu místního kulturního života, v podstatě se jedná o to, že každý víkend bude po oba dny na náměstí nějaký kulturní či hudební program. Na tento program, který byl doporučen všemi místními hoteliéři, rada navrhla 250 tis. Kč.

7. Alšova jihočeská galerie se zpožděním otevře zcela mimořádnou výstavu Ruské avantgardy XX. století. Město Alšově jihočeské galerii nabídne ubytování VIP účastníků.

Vážení členové městského zastupitelstva, děkuji, že předložené návrhy městské rady a místních podnikatelů podpoříte.

Tomáš Jirsa

DOČKÁ SE MĚSTO NOVÉ ŠKOLKY?

Studie eventuálního využití objektu na zřízení školky.

Městská rada projednala možnost koupit za odhadní cenu budovu bývalé kaviárny v areálu bývalého areálu LČR. Zároveň rozhodla o vypsání výběrového řízení na projektovou dokumentaci na přestavbu projektu na školku.

Jak se na tento záměr města dívá starosta Tomáš Jirsa a architektka Dagmar Polcarová, která před dvěma lety celý areál koupila a budovu bývalé kaviárny městu ke koupi nabídla?

Starosta města Tomáše Jirsy se ptáme, proč se město rozhodlo ke koupi budovy a k přestavbě přistoupit?

„Již v době, kdy paní Polcarová areál kupovala, seznámila nás se záměrem kromě bytů tam umístit buď školku nebo hospic, tedy nějakou sociální službu pro město. V současné době jsou naše tři školky zcela zaplněné, a to letos ve Schwarzenberské škole otevíráme novou třídu. Máme kapacitu 169 dětí a je zaplněno do posledního místa. Vzhledem k tomu, jak se město rozrůstá (za posledních 30 let přibýlo 1000 obyvatel), právě projektujeme rozšíření základní školy o pět tříd, pan ředitel Slepíčka

připravuje nástavbu domova důchodců a bude to znít jako černý humor, hřbitov jsme již rozšířili. Přímě v lokalitě této nové školky vyroste zhruba 50 bytů, další desítky bytů plánuje stavět Stavitelství pana Váchy v lokalitě pod paneláky směrem na Munič, a tak dvě třídy školky v této lokalitě budou zcela jistě využity.

Předpokládané náklady na celou akci prověřujeme, jsme ve fázi zpracování odhadu nemovitosti a přípravy projektové dokumentace. Uvidíme, odborné odhady mluví celkově o nákupu včetně cca 1600 m² pozemku a celkové přestavbě ve finanční částce, která by měla být pro město zvládnutelná částka, a jsme na ni připraveni.“

Ing. arch. Dagmar Polcarové jsme se zeptali na názor o možném umístění provozu školky do areálu

„Areál lesního závodu, vystavěný v 80. letech minulého století na okraji města, mimo tehdejší zástavbu, už řadu let neplní svou funkci a budovy i jejich okolí postupně chátrají. Lokalita má v současnosti charakter „brownfieldu“, obklopeného rozsáhlou novou obytnou zástavbou. Doslova přes ulici se rozkládá zámecký park, do města je to, „co by kamenem dohodil“.

Mimořádný potenciál místa vnímám jako největší devizu celého území. A právě možnost vtisknout zdevastované lokalitě novou funkci a tvář byla pro mě, jako architekta, při úvahách o koupi areálu nejlákavější a nakonec rozhodující.

V hlavě se mi začal rodit záměr postupné rehabilitace území a přetvoření v lokální centrum s bydlením obklopeném zelení a vybaveností pro občany Hluboké – od počátku jsem se zástupci města diskutovala možnost vybudování předškolního zařízení, zařízení volnočasových aktivit, či naopak vybavení sociálních služeb pro seniory.

Reakci města vnímám jako vstřícnou a konstruktivní, už po roce leží na stole ověřovací studie předškolního zařízení v prostorách bývalé kaviárny. Řešení prokázalo možnost transformace objektu při zachování původní konstrukce budovy, kterou lze prakticky beze změny využít. Věřím, že se záměr podaří naplnit a hlubocké děti si budou novou školku „U parku“ brzy užívat.“

PLOVÁNA OTEVŘENA

Letošní provoz městského koupaliště byl zahájen 22. 6. 2020, plovárna je otevřena od 10 do 19 hod. Novinkou je poloviční vstupné pro hlubocké. Při předložení slevové karty zaplatíte 30 Kč za osobu.

Kdo ještě nemá slevovou kartu, která platí také ve Sportovním relaxačním areálu a při plavbě po Munickém rybníku, lze si ji po předložení platného

identifikačního průkazu s fotografií vyzvednout v kanceláři Good Agency na Masarykově 35 v Hluboké nad Vltavou nebo v Infocentru. Je určena pouze pro občany Hluboké nad Vltavou.

*Příjemné osvěžení během letních dnů Vám přeje
Váš MÚ Hluboká nad Vltavou*

PROVOZ PŘÍVOZU V PURKARCI

Přívóz je v provozu od 1. června do 30. října 2020 (v závislosti na počasí)

Provozní doba:

červenec – srpen: každý den od 10 do 18 hodin

červen, září, říjen: o víkendech a svátcích (pondělí až pátek možno po

předchozí domluvě, nejlépe den předem)

Odjezdové časy jsou po domluvě, dle zájmu cestujících. Rezervace pro jednotlivce je možno provést kdykoliv v rámci provozní doby přívozu na telefonním čísle +420 602 834 708.

Bližší informace naleznete na <http://obcan.hluboka.cz/node/1231>

OTEVŘENÍ SEZONY NA KARLOVĚ HRÁDKU

Setkání na konci května proběhlo na Karlově Hrádku u příležitosti zahájení sezony a byla to první akce pod taktovkou spolku Karlův Hrádek z.s. Díky příznivému počasí navštívili Karlův Hrádek cyklisté i pěší od Hluboké i od Purkarce. Připraveno bylo nejen stylové občerstvení v podobě Hlubockého piva a špekáčků, ale i příjemná muzika skupiny Czep band a koutek pro děti pod taktovkou Montessori školky Děti v pohybu. O aktuálním dění a plánech promluvili kromě starosty města a předsedy spolku Karlův Hrádek z.s. také hosté z katedry archeologie. O historii a současnosti tohoto unikátního místa informovali panely vystavené ve vnitřním prostoru zříceniny, který byl vyzdoben stylovými vlajkami Českého království. O technické zázemí se postarali purkarečtí hasiči. Další akcí, na kterou bychom Vás chtěli pozvat je akce určená dětem, 24. 7. zahraje od 14 hodin na Karlově Hrádku loutkové divadlo „Eliščiny pohádky“.

Těšíme se na Vás!

Spolek Karlův Hrádek z. s.

STUDENTI MEZINÁRODNÍ ŠKOLY PODPOŘILI ANIMAL RESCUE CB

Koronavirus omezil řadu činností, u nás se mimo jiné nemohla uskutečnit návštěva studentů z Townshend International School, takže jich k nám přijela jen hrstka v době, kdy se opatření rozvolnila. Pro ostatní nafotili reportáž z útulku a nám předali finanční dar ve výši 4.491,- Kč. Čeho si u nich velmi vážíme, je skutečnost, že peníze mezi sebou nevybírají, ale vždy vymyslí aktivitu, kterou je vydělají a teprve potom předají potřebným.

Letos uspořádali charitativní prodej kávy a dortů. Uvědomí si tak, že peníze nerostou na stromech (ani nepadají z kapes rodičů), ale vždy se o všechno musíme nějak sami zasloužit. O to více si my takové pomoci vážíme. Díky!

Animal Rescue – odchytová služba a útulek

JIŘÍ HAMR, ŠÉFKUCHAŘ, KTERÝ VAŘIL HVĚZDÁM

foto: Adam Růžička

Nový šéfkuchař hotelu Záviš, stejně jako Hanka a Jiří Hanušovi, majitelé, a stejně tak jejich štamgasti, s netrpělivostí očekávali otevření restaurací a uvolnění podmínek po koronavirové krizi. Šéfkuchař Jiří Hamr se oficiálně ujal kuchyně hotelu v červnu. Chcete znát jména předchozích hotelů, kde působil? Tak námátkou:

Hilton, Esplanade, U Malířů... nebo třeba také Luční bouda v Krkonoších.

Ptali jsme se, jak se vaří hostům, které zná celý svět, a jestli se na Hluboké nebude nudit...

Jste rodilý Pražák a se svým řemeslem jste začínal v nejlepších hotelích v Praze.

Praha byla první volba a také mé štěstí a náhoda. Hned po škole, v roce 1995, jsem nastoupil s mým nejlepším kamarádem do hotelu Esplanade. Prostě jsme tam zavolali a oni nás vzali. V té době to byl hotel, který znamenal v Praze nejvíc. A my jako nezkušení kluci vstoupili do světa, který jsme nikdy předtím nezažili. A to přesto, že jsme se vyučili v Intercontinentalu. Esplanade byla v tu dobu opravdu marka, ostatní hotely jí nemohly konkurovat. Doba se od těch dob změnila, dnes už je konkurence veliká, dobrých hotelů, vynikajících restaurací řádově přibýlo.

A jak jste to tehdy zvládali?

Trochu vyplašení. Nicméně jsme měli šéfkuchaře, který sice nic nedal zadarmo, ale na druhou stranu uměl ocenit dobrou práci. I starší kuchaři se nám dost věnovali. Hodili nás sice do vody, ale pomáhali nám plavat, učili jsme se za pochodu. Kamarád šel na studenou, já na teplou kuchyni.

V kuchyni nemůže panovat nadřazenost, nespolečenská, musíte být tým. Kuchyně je hodinový strojek, kde nesmí vypadnout žádné kolečko. Dělán kuchaře už dlouho, šéfkuchaře deset let, a nikdy mi nevadilo otočit kýbl, sednout si na něj a pomoci paní u cibule loupát... Prostě stoupnout si k práci, která je právě potřeba udělat.

Jaký markantní rozdíl vidíte řekněme mezi „venkovským hotýlkem“ a „exkluzivním pražským hotelem“?

Myslím, že ještě pořád Praha v té špičkové třídě restaurací dokáže dbát na kvalitu surovin. I když neříkám, že všechno jsou to lokální suroviny. Je to kvalita a ta se také víc platí. Ale i v Praze je dost dobrých „čtyřhvězdičkových“ hospod, kam zajdou chlapi na guláš se šesti, a slušně se naobědvají, i když přitom koukají na ceny.

Našel jste v české gastronomii svůj vzor?

Byl jsem na stáži u Radka Kašpárka a díky tomu si utřídil myšlenky, co a jak chci dělat v gastronomii já. On je obdivuhodný ve vytváření receptů, nápadů a kombinaci ingrediencí, před tím člověkem smekám, ale moje cesta to úplně není. Určitě velký vzor pro mne je Roman Paulus, se kterým jsem spolupracoval v Alcronu. Dokázal si jít za svým opravdu od prvopočátku, zkušeností v zahraničí. Začal škrábáním brambor na lodi a postupně šel nahoru.

Být dobrý kuchař, to chce talent, odvahu a pracovitost.

To každopádně. Dřív to musela být velká odvaha, jet nasbírat zkušenosti třeba do zahraničí. Dneska je opravdu všechno jednodušší. Tehdy po revoluci jste musel vyvinout vlastní tvořivost, ještě nebyl google, abyste si nějaký recept vyhledal a shlédl postup od začátku do konce v podání světových kuchařských jedniček.

Radek Kašpárek třeba jezdil sbírat zkušenosti do Švédska. Taky jsem tam jel na poznávací pobyt, ale tamější kuchyně mi nic neřekla. Záleží, jak je kdo zapálený, co ho osloví, kolik má na to času. Jestli si bude sám dělat třeba smrkový olej. Já jsem – jak říkají kuchaři „na teplých“ celý den, od rána do večera, nemám na to čas, беру úplně jiné peníze... Já nepodnikám, nejsem majitel, šéfkuchaři z reprezentace nedělají tolik hodin, žijí jiný kuchařský život. Scházejí se, sdělují si poznatky, ten vařil v Bruselu, ten v Německu, dělají to jako špičkový sport. Celý týden jedou jednu věc, aby to bylo dokonalé, a pak za to získají zlato ze Singapuru. Mají můj obdiv, ale moje cesta to není.

Vařil jste někdy v zahraničí?

Já zůstal věrný české kuchyni, nicméně hodně zkušeností jsem nasbíral v pražské restauraci, kterou vlastnil na Staroměstském náměstí rodilý Ital, a francouzskou kuchyni jsem se učil U Malířů. Tehdy u nás ještě Michelinské hvězdy nikdo neměl, ale Zlaté vidličky ano. Byla to nejlepší restaurace v Praze, polévka kuřecí vývar tam stála 940 Kč.

V letech od 1995 – 2000 jsem zažíval boom, také díky tomu, že jsme si s mým kolegou Mirkem vzájemně dodávali sebevědomí. Jako kamarádi od dětství a ze sportu jsme byli sehnání a věřili si, a jako mladí a drzí kluci se nebáli a šli do všeho po hlavě. Tak jsme se třeba přihlásili, když se v hotelu Esplanade jednalo o tom, kdo bude vařit pro papeže Jana Pavla. Ti starší kuchaři („starší“ v našich očích, mohlo jim být jako mně dnes – kolem čtyřicítky) se nikam nehrnuli a rádi nám akci přenechali. Tehdy s námi ochranka opravdu chodila až na záchod, u každé přísady jsme museli vysvětlovat, co je to a proč to tam dáváme... Uměl jsem pojmenovat ingredience v pěti jazycích. A tak jsme tehdy tři nejmladší kluci z kuchyně vařili jídlo pro papeže a kardinála Giovanni Coppu. Byl to zvláštní pocit. Měli králíka po pražsku s majoránkou. Já jsem celoživotní stresmen, ale jako mladí jsme to zvládli, aniž bychom si připustili obavy. I když jejich letadlo mělo zdržení s mezipřistáním, my už měli všechno připravené, a i když se pak ještě ukázalo, že je pátek a že tedy katolíkům nemůžeme podávat veškeré masité pokrmy.

Ale bylo to všechno v pohodě a my to zvládli. Tak velké osobnosti nějakou auru prostě vyzařují. Dneska bych z takové akce vyšel s pocuchanými nervy.

Komu jste ještě vařil?

U Malířů jedla Margaret Thatcherová, Madeleine Albrightová, ve tři ráno jsem vstával a vařil rýži s mrkví pejskovi Paula Belmonda. Pan Václav Havel, pro mě pocta obrovská... Měl rád guláš, byl gulášovej, jak se říká, a rád si ho dával přímo v kuchyni, přesně tak, jak jedl personál. Byl neuvěřitelně nenáročný a slušný, když mohl, nosil radši svou omšelou mikinu místo obleku. Pokud byl u nás ráno, poprosil o hemenex. Toho všeho si vážím a jsou to krásné vzpomínky.

Podobných zážitků bych mohl vyjmenovat na tisíce. Pořád mě tohle řemeslo hodně baví. A pokud mám krizi, vytáhnu si nějakou vzpomínku jako takový psychický ohříváček. Třeba jak nám vběhl do kuchyně Gérard Depardieu, vzal mi pánvičku z ruky a trochu oviněný si chtěl udělat telecí brzlík sám. To bylo v čase, kdy se v Praze natáčeli Bídníci. Jediné, co mě mrzí, že v době těch intenzivních zážitků ještě nebyly mobily s fotákem a kamerou, abych aspoň některé chvíle stihl zaznamenat.

Ale беру to fakt pokorně, pro mne to byly slavné časy. Ne, že bych já byl slavný. Jenže už možnost potkávat se s lidmi, kteří slavní byli a jsou, byla obohacující. Vždycky mě překvapovalo, jak právě ti opravdu velcí umělci jsou slušní a milí, z těch českých to byli určitě pan Gott, Eva Pilarová. Nebo Bill Clinton, Anthony Hopkins, Quentin Tarantino. Většina těch osobností je milá a komunikativní. Pak máte o to větší radost, když vidíte, jak se cpou špagetami, které jste pro něj uvařil.

Vy ale fotografie s VIP hosty máte ve své sbírce... a není jich málo.

Nechávám si podepsat jen ty „hvězdy“, pro které jsem vařil. A pokud mi ještě někdo chybí, kolegové mi zavolají, když se dotýčný ubytuje v jejich hotelu, jestli si nechci přijet doplnit chybějící podpis. Nebo mi ho na recepci nechají podepsat sami. Takže už mám kolem tří tisíc podepsaných fotografií. Připomínají mi chvíle, kdy jsem se s těmi lidmi potkal a něco dobrého jim uvařil.

A není to teď pro vás na Hluboké nuda? Tolik hvězd tady nepotkáte.

Ve výsledku je vlastně jedno, komu vaříte. Časy, kdy jsem býval na zajímavých rautech, v Mánesu, na Hradě, na Žofíně, v Lánech, a pracoval v hotelích, které usilovaly nebo získaly nějaká ocenění, jsou už pryč a jsem s tím vyrovnaný. Prostě je to minulost, která byla skvělá a zajímavá, a hodně mě bavila, ale taky byla náročná. A rozhodně to neznamená, že už budu jenom vzpomínat na staré časy.

Jaká bude restaurace v hotelu Záviš pod vašim vedením?

Jsem zastáncem názoru Zdeňka Pohlreicha, že každá restaurace by měla přiznat svoji tvář. V country salonu nevařit italská rizota

a v hospůdce na vsi počestěnou indickou kuchyni na kari.

Když máme takový pěkný hotel jako je Záviš, na náměstí ve městě s výhledem k zámku, proč nepodávat českou klasiku? Pěkně vypečenou krkovičku, dobře udělanou krůtu, jemnou paštiku. Na pizzu a hamburgery jsou Hladová okna.

Ve své profesi jsem pokorný, dokážu se ponaučit anebo přebrat nějaký figl od člověka, který mi předvede, jak něco udělat líp. Ale na druhou stranu, i když si o sobě nemyslím, že všechno dělám nejlíp, rád si udělám jídla podle svého, pokud jsem přesvědčen o tom, jaká je chci mít. Vařím stejně pro hosty v roztrhaných džínách na zahrádce anebo pro pána s kravatou, co přijel v bavoráku. Jídla na jídelníčku musí být vždycky stejná, co se týče kvality a chuti. U základu toho jídla nesmí být poznat, jestli ho dělala jedna nebo druhá směna.

Jak se to dá ovlivnit?

Musíte to naučit obě směny a snažit se být u toho. V dnešní době je to taková bolest. Příjmu vás jako šéfkuchaře, vy jedete s jednou směnou a držíte 16 – 17 hodinové služby, dohlížíte a vaříte v kuchyni, objednávejte suroviny, sestavujete jídelníčky, děláte inventury, ručíte za manka. Máte o trochu peněz navíc, ale na krku veškerou zodpovědnost. Když máte volno, tak doma ještě bušíte do počítače, děláte kalkulaci a sepisujete receptury.

Ale nemáte dohled nad oběma směnami najednou. V ideálu by šéf měl být v kuchyni od rána, přes obědy, do odpoledne. Když děláme nové jídlo do jídelníčku, ukážu: takhle bych chtěl, aby vypadalo a chutnalo. Uvaříme si ho jednou, dvakrát, třikrát, čtyřikrát, personál si ho sní, aby věděl jak chutná. A tohle musíte udělat s oběma směnami, aby to uměla každá stejně. Jestli si ozdobíte porci trochu jinak petrželí nebo pažitkou, to toleruju, ale základ jídla musí být stejný.

Skvěle pomáhá, že dnešní doba přivedla do kuchyní metodu vaření sous-vide. To slovo pochází z francouzštiny a v překladu znamená „ve vakuu“. Tedy si připravíte surovinu do sáčku, ze kterého vysajete veškerý vzduch, a pak jde o vaření nebo pečení při konstantní nízké teplotě. Můžete tak připravovat například maso, ryby, zeleninu. Takže já takto můžu připravit maso pro obě směny a vím, že výsledek bude totožný, ve stejné kvalitě, stejná váha masa, naprogramování doby přípravy a s moderním zařízením v kuchyni si s tím personál poradí.

Začínám chápat, že šéfkuchař je v kuchyni opravdu nezbytný.

Šéfkuchař není jen od toho, aby ušetřil majiteli peníze, vymyslel jídelníčky, připravil suroviny, naučil vařit kuchtíky. Je tady proto, aby stmeloval tým, v kuchyni jsou si všichni rovni, ať je jim osmnáct nebo sedmdesát. Musí tam být

forma přátelství a kolegiality, aby to fungovalo. A to tady v Závěši naštestí máme.

Proto je třeba podotknout, že i v těch nejslavnějších kuchyních je šéfkuchař součástí týmu. A přítomnost u jistých okamžiků obrovská zkušenost. Jak říkáva Roman Paulus: Já jsem vařil britské královně, protože jsem pro ni spařil karotku. Prostě jste byl u toho, s celým osazenstvem kuchyně, a máte z toho radost.

Špatný je mýtus, že kuchaře může dělat každý, kdo si vaří doma. Kuchař musí umět nejen vařit, ale udržet provoz v kladných číslech. Takže když propočítám rohlíky ke snídani, a vynásobím si tu položku za celý rok, musím se někdy dohodnout s dodavatelem, že prostě přejdu jinam. Vždycky slušně a vždycky v dobrém a s vysvětlením. Nikdy se nerozházím ve zlém.

Není pro šéfkuchaře frustrující, že jeho práce závisí na tolika faktorech, že výsledek může být nejistý? Postaví chutný jídelníček, uvaří dobré jídlo, ale spokojenost hosta pořád ještě může být ovlivněna tím, že číšník je motovidlo, nesvítí sluníčko, host nemá svůj den...

Kuchyně je srdcem každého podniku, ale samozřejmě na to navazuje spousta dalších vlivů. Číšník, který ten kuchařský um předloží hostovi, umí ho prezentovat, zodpovědět otázky, obsluha musí být vždycky dokonalá. Pokud není, dokáže pokazit dojem i z prvotřídní lahůdky. Přítomnost majitele v podniku, kuchař, který se neskrývá v kuchyni, ale občas se hostům ukáže a promluví, přívětivost prostředí... všechno hraje roli.

Máte nějaký svůj tajný recept, který nikdy neprozradíte a kterým ohromíte hosta?

Podívejte, v gastronomii už dnes nic nového nevymyslíte. Samozřejmě mám recepty, které jsou jakoby „moje“ ale někde v jejich pozadí jsou jídla, která podobně vařila už řádka kuchařů přede mnou. Já si je prostě udělal podle svého a nemám problém ukázat, jak je dělám. Naopak, jak jsem už říkal, musím je naučit obě směny z kuchyně, aby je dělaly stejně.

Poznáte, když nahlédnete do lokálu, jaký je který host typ? Jestli si dá vepřo-knedlo-zelo,

nebo je vegetarián?

Ne, takový psycholog nejsem. Tohle bylo vidět ve filmu Obsluhoval jsem anglického krále, kde vrchní věděl přesně, kdo si co dá. Ale já si netroufnu tipnout.

Snažím se chodit mezi hosty v lokálu, ptát se, jak jim chutnalo, být společenský a empatický, rád si s lidmi popovídám. Potřebuji zpětnou vazbu. A když mě pochválí, a já to jídlo nedělal, vyřídím vzkaz kuchaři, protože to vždycky potěší. Byl jsem k tomu tak vedený a předávám to dál.

Proč si neotevřete vlastní restauraci?

Řeknu, za čím si stojím. Jsem člověk, který dokáže udržet a pozvednout ekonomiku provozu. Umím dost jídel, která jsem nikde neokopíroval a která jsou zajímavá a chutná. Není dobré se podbízet hostovi co nejlevnější cenou. Naproti tomu, dobrý kuchař dokáže levně uvařit výborné jídlo, které může prodat za slušnou cenu a přitom host bude nadmíru spokojený.

Spousta lidí se mně ptala, proč si neotevřu vlastní restauraci? Musím přiznat, že na to nemám odvalu. To opravdu radši jdu a pomáhám tam, kde je to potřeba. Poradím, jak vylepšit jídelničky a pomáhám třeba přes víkend zadarmo, to mě baví a funguje to. Ale sám za sebe do toho jít nechci.

Pokud jsem měnil zaměstnání, bylo to většinou proto, že jsem šel k další výzvě. Nebylo to pravidlo, spíš tomu nahrála nějaká náhoda nebo změna okolností v mém životě. Z Prahy jsem odešel, když táta dostal termín operace kyčle, a bylo třeba se o něj po návratu z nemocnice postarat.

Rozhodně nelituju toho, že jsem se přesunul na jih, chci tu zakotvit a usadit se.

Na jaké dobroty pozvete hosty hotelu Závěš o letních prázdninách?

Lákadlem je určitě právě to pomalé pečení, měkké a šťavnaté masíčko, je to příprava jídla, kterou mám rád. Takže, co takhle kačeří prsa s pomerančovým čatni, nebo panenka s konfitovanou šalotkou, krocení prsa? Musíme mít svíčkovou, kachnu, guláš, a samozřejmě řízky, protože jsme smažící národ.

Rád pojmenovávám jídla do jídelničky tak, aby host pochopil, co bude mít na talíři a mohl se už při čekání na svůj oběd těšit. Dokonce rád píšu přímo do jídelničky vysvětlivky, co a jakou metodou bylo připraveno, protože to hosty zajímá.

Totální změny nechystám. Česká jídla, dokonce i ten smažený sýr bude na jídelničku. Někdy to zamrzí, když se pipláte s nějakým skvělým receptem, vypadá krásně a rád byste, aby ho hosté ochutnali a ocenili. Ale přijde host, dosedne, koukne do jídelničky, a řekne: Jo, mají smažák, já si ho dám. Víím proč, lidé si ho doma většinou neudělají. Ani neví, že se má obalovat dvakrát, aby jim nevytekl, ani ta rozpálenost oleje se doma nedá dobře zařídit. Dobře, to je česká klasika, která k nám patří a kterou nám nikdo neodpáře.

Nikdy jsem například nepochopil, proč to tak je, ale mám ověřené, že čím větší horko, tím víc si Češi objednávají smažené věci. Řízek s hranolky nebo smažák, a jako polévku chtějí horký vývar. To jsou takové záhady.

To je dobře, že v Závěši najdeme kuchařskou klasiku. Kam se vlastně ubírá moderní kuchařské umění?

Když dneska vyjde mladý kuchař ze školy, okamžitě se vrhne na moderní gastronomii. Čmárá po talíři balsamikem, rozhodí kytičky a vrhne se na nějakou abstraktní kuchařinu. Dobře, do určitých typů restaurací to patří, určitá sorta lidí za podobným zážitkem jde, ale ne všichni a ne všude. Umět udělat guláš, a já trvám na tom, že pokud někdo řekne, že guláš zvládne každý blbec, tak to rozhodně není pravda. Dobrý guláš je umění, stejně tak dobrá svíčková, dobré moravské vřabce, pečená krkovička. Mladé kluky práce dneska většinou moc nebaví, tři měsíce po vyučení je učíte, jak udělat štouchané brambory a co do nich patří...

Jako každé řemeslo. Můžete ho buď povznést, nebo degradovat. Co dělá kuchař, když se mu něco nedaří?

Možná na to nevypadám, ale jsem docela citlivý člověk, a když je mi úzko, sednu a vypíšu se z toho. Baví mě filosofie, píšu úvahové knížky a to mi pomůže se z různých věcí vypsát. Knížky mě těší a právě mi vychází třetí, a to už bude opravdový příběh. Čeština mě baví a hrubky nedělám, takže je snad nebudete nacházet ani v jídelničku. Takže to je takový můj unik z reality. Někdo jde vyvenčit psa, nebo si jde zaběhat, a já si sednu a napíšu si svých pár vět a pak je z nich sice útlá, ale přece knížka. Něco na uzdravení duše.

Vaříte doma?

Doma vařím partnerce, jsem rád, když jí chutná. Sám sobě ne, to mě nebaví, vždycky vařím nejradši pro lidi kolem. Když jsem sám, ohřeju si párek.

Hluboká, destinace aktivních vozíčkářů

Fotografie: archiv spolku Aktivně s vozíkem

Řeklo by se, že naše společnost je už vyspělá natolik, aby nedělala mezi lidmi bariéry. Přitom úplně ty nejzbytečnější si většinou děláme sami a zbytečně.

Nicméně u nás na Hluboké funguje bezbariérovost docela příkladně. Určitě i proto, že různé akce na postrčení obecné představy, jak postavit na stejnou startovací čáru handicapovaného na těle a srovnat to s těm zdravým v hlavě, bývají zpočátku tvrdý oříšek.

A najednou to pak jde.

Sportovní akce, které předkládají Hluboké dva Hlubočáci, otec a syn, a jejich parta, letos v létě ještě přibudou.

Ivan Nestával už nevymýšlí akce pro svého syna, ale spolu s ním, protože děti vyrůstají rychle. Kdo byl kluk, už je mladý muž. Člověk najednou zjistí, že po chvilkovém pocitu opuštěného hnízda se objeví další úkoly a možnost věnovat se intenzivněji jiným věcem.

My kavárništní povaleči sledujeme nadšeně sportovce s udiveně zvednutým obočím. S překvapením přihlížím, kolik nových projektů jste stihli připravit?

Máme připravených pár vozíčkářských nápadů přímo pro Hlubokou. Akce budou probíhat v průběhu celého roku. Nadšené palcové titulky ve smyslu: HLUBOKÁ, DESTINACE AKTIVNÍCH VOZÍČKÁŘŮ bychom si rádi v příštím roce četli v celorepublikových médiích. Protože my právě teď domýšlíme naše projekty, organizujeme akce a pracujeme s veškerým

úsilím. Snad si toho lidi všimnou a užijí si to s námi.

Kdo my? Vy dva hlubočí sportovci otec Ivan a syn Ivan Nestávalovi?

Tím my myslím spolek Aktivně s vozíkem, který jsme založili loni, a má členů víc. Spolek vznikl na základech našich altruistických a dobrovolnických aktivit, které vlastně už šest let děláme se Zbyňkem Sýkorou. A teď jsme našim aktivitám jenom dali právní subjektivitu. Naše akce můžete sledovat například na facebooku.

Hlubokou se snažíme využít jako ideální lokalitu – ona totiž naprosto dokonale opravdu je – je to tady hezké, je tu spousta možností a je tady možné vlastně všechno. Všichni nám tady vycházejí vstříc a na Hluboké dokážeme realizovat věci, které bychom v jiných městech nedokázali protlačit. Máme podporu starosty, místostarosty, radních, sousedů, i to je důležité, že si nikdo nestěžuje...

Naopak chválí. Vaše aktivity se soustředí hlavně na sport? Vymýšlíte nejen dobré akce do budoucna, vy už spoustu zajímavých aktivit dávno děláte.

Ano, většina toho je sport. A navíc jsme sestavili společný projekt s městem, jmenuje se HLUBOKÁ FANDÍ PARASPORTU. To bude takový seriál závodů a turnajů v parasportech, které se všechny budou realizovat na Hluboké.

Co to znamená?

To znamená, že sem budeme zvát sportovce z celé republiky. Na facebooku máme vyvěšený kalendář akcí. Bohužel jednu akci nám koronavirus překazil, Wings vor Life App Run. Je to celosvětový charitativní běh, jehož výtěžek jde na financování výzkumu léčby poranění míchy.

Bohužel byl tento závod letos na jaře na celém světě zrušen. Loni proběhl a v App variantě se konal v Česku jen na třech místech, v Liberci, Praze a právě u nás na Hluboké. Je to závod, při kterém přijde cíl za vámi. Nemá stanovenou vzdálenost, každý běží tak dlouho, jak může. Půl hodiny po startu běžců vyjede auto, v App variantě virtuální, které závodníky, co už nemůžou, cestou posbírá. Kdo vydrží nejdéle, je vítěz. Závod startuje na celém světě ve stejný čas.

Tenhle závod se u nás nikdy neběžel, a když nás požádali, abychom ho v Čechách udělali, zorganizovali jsme ho moc rádi na Hluboké. Je to zážitek, po celém světě ve stejnou chvíli běží tisíce závodníků, společně v součtu dosažených kilometrů uběhnou třeba vzdálenost až na Měsíc – je to emotivní, běží mladí, staří, na vozíčku nebo po svých. Každý svou rychlostí, tak daleko, kam doběhne.

Tak to je krásný nápad a škoda, že letos běh neproběhl. Co ale tedy proběhne na Hluboké v létě?

Pod společným pojmenováním POHÁR MĚSTA HLUBOKÁ se bude konat tenisový turnaj, florbal, paddleboarding, basketbal, všechny tyto sporty s borci na vozíku. Přivedeme na Hlubokou aktivní vozíčkáře ze všech komunit těchto sportů, a chceme jim Hlubokou ukázat jako ideální místo pro sportování a rekreaci. Jako místo, kde je lidem berou bez předsudků, přesně tak, jak vozíčkáři chtějí, aby bráni byli – jako aktivní, úspěšní a schopní lidi. Protože takoví mnohdy jsou. Hluboká je město, které se zabývá funkční bezbariérovostí, místo, kde je možné pořádat podobné závody a kde jsou podobné akce vítané. Doufám, že se všichni přesvědčí, že se tady příjemně baví... Pokud k nám přijedou na dovolenou, bude o ně postaráno a najdou zde vyžití.

To vše organizujeme ve spolupráci města Hluboká a spolku Aktivně s vozíkem.

Připomente prosím, co byl váš první veřejný počín na Hluboké?

Začínali jsme s vybavením workoutového hřiště a udělali ho bezbariérové, tím to začalo.

Workoutové hřiště je soustava hrazd, bradel, žebřin a dalších jednoduchých prvků sloužící ke cvičení zejména s vlastní vahou. Náš workout je ze sedmdesáti procent využitelný vozičkáři a obsahuje několik originálních vozičkářských prvků a úprav.

Vy jste aktivní natrénovaní sportovci. Přesto si myslím, že i pro aktivní vozičkáře je sympatická niveleta kolem Hluboké, která je rovinatá.

Samozřejmě je to vítané. Pokud se někdo chce s handbikem potrápit, může vyrazit směrem na Purkarec, kde už ty kopce jsou. Takže pokud je někdo adrenalinovější, i v hlubocké pánvi si najde své výzvy.

Máme zkušenost, a o té jsme už psali, to byl historicky první závod v parapaddleboardingu loni v září. Byl jsem až dojatý tím, jak se k tomu všichni na Hluboké postavili. Ať jsme požádali o cokoli, okamžitě nám bylo vyhověno. Hlubočáci se přišli podívat a všechno probíhalo v nádherné atmosféře zalité sluncem a pocákané vodou. Jsou to chvíle, kdy jsem pyšný na místní lidi a na město, protože těch závodů se účastnili závodníci z celé republiky, a když jsem koukal, jak všechno hezky funguje, jak se tu cítili dobře a naši jim fandili a společně prožívali ten den, tak jsem byl hrdý. Prostě se pak těším, že tu naši místní pohodu a možnosti sportovního vyžití nabídneme a předvedeme dalším a dalším...

Vždycky mě překvapuje, jak se rodí nové sporty. Nedávno se váš syn úspěšně položil do florbalu, dneska zas brázdí vodu na paddleboardu. Vy takhle inspirujete sportovce, kteří se věnují něčemu svému, ať si zkusí zase něco jiného?

Komunita aktivních vozičkářů není zas až tak úplně široká. Na Hluboké se při různých aktivitách a závodech budete potkávat se stejnými tvářemi, třeba můj syn dělá všechny tyhle sporty kromě tenisu. Basketáči a florbalisti budou jezdit na paddleboardech, protože si to budou chtít zkusit, vyhledávají výzvy.

Můžu se zeptat, jak zvládne vozičkář sezení na prkně?

To jsme vymysleli u nás v Ultině. Se Zbyňkem Sýkorou a Mírou Šperkem máme firmu na výrobu vozíků. Vyvinuli jsme sedačku, která se upevní na plovák paddleboardu a vozičkáři tak mohou jezdit na vodě úplně v pohodě a zažívají stejné pocity jako běžní sportovci. Dá se říct, že jsme vozičkářům dali nový sport. Nic si nemusejí odříkat. Společně prožívaný sport je ideální integrační prostor, takže na tyhle závody se taky hodně těším.

Protože v hlubockém sportovním centru se půjčuje sportovní vybavení, i paddleboardy, my můžeme půjčit tohle vybavení i vozičkářům, pokud sem přijedou na dovolenou a budou si to na vodě chtít zkusit.

Vy veřejnosti ukazujete téma života aktivních vozičkářů, čím žijí, jaké mají koníčky. A zvěte je k tomu. A tím odbouráváte předsudky.

Člověk na vozíku není nějaký čekatel na charitu, ale naopak. Všichni jsme na tom stejně, jsme lidi, kteří pracují, mají rodiny, sportují, jsou úspěšní, a mají samozřejmě i starosti, jako každý.

Další nápad vznikl na podnět našich hlubockých rybářů (MO ČRS). Přišli s iniciativou, že bychom mohli udělat bezbariérové rybaření. Proto vznikl projekt RYBAŘÍME ZE STEJNÉHO BŘEHU. A proto celý jeden břeh Pískovny, to je vodní plocha na cestě do Bavorovic, upravujeme. Budou tam dřevěná mola a místa přizpůsobená k najetí vozíku. Umožníme vozičkářům bezpečně a pohodlně rybařit.

A zase chceme integrovat obě skupiny. Aby při akci vozičkářů doplnily skupinu děti z rybářského kroužku, aby tam byli běžní rybáři... Zkrátka aby zkusili nahodit vlasce vedle sebe, aby spolu žili a odbourali případné předsudky. To akcentujeme u všech akcí, které děláme. Nechceme takové ty akce, hele, vozičkáři, tohle jsme vám připravili, to je hezký, tak si to tady sami pěkně užijte. Chceme, aby každá akce, do které investujeme náš čas a někdy i peníze, měla společenský přesah a hodně cílíme na veřejnost a odbourávání předsudků.

Tak snad budou ryby brát!

Nápad vzešel od místních rybářů, osobně jsem za něj moc rád. To, co mi dělá velkou radost, je, že Hlubočáci už to téma bezbariérovosti a vstřícnosti začínají vnímat. Cítím jako výhru, kdykoli mi zavolá nějaký hlubocký podnikatel a řekne hele, Ivane, já tady předělávám apartmán, chci, aby byl správně bezbariérový, pojď se mi na to podívat. Vzpomene si na to včas. David Štastný se ozve při úpravách Sokolovny. Nechat si poradit od někoho, kdo už má bohaté zkušenosti, je lepší, než dělat úpravy dodatečně nebo „naslepo“ podle vyhlášek. A pozor, bezbariérové úpravy neznamenají, že se něco prodrazí, ale znamená to jít do akce s rozumem.

Vy jste neuvěřitelně neunavitelná parta. Máte společné téma vás a vašeho syna, a ostatních z party sportovců a kamarádů. A na Hluboké partnery ke komunikaci.

Aktivně s vozíkem je spolek, když o tom tak přemýšlím, tak já jediný tam chodím. Jinak je to kompletní parta vozičkářů.

Syna chci teď hodně zapojit a akcí máme tolik, že se opravdu najde spousta organizační práce pro každého. Těší mě, že se daří spousta věcí dotáhnout do konce, protože si pamatuju, jak jsme před lety přicházeli přihlížet na spoustu pořádaných akcí a jen nás s lítostí

napadalo, škoda, stačilo by tak málo a mohli jsme se účastnit všichni. Takže tomu trochu pomáháme.

Pravda asi je, že se nedá všechno plánovat dopředu, ale je spousta náhodných událostí, ke kterým je třeba přistupovat akčně a být na ně už „předpřipraven“. A pak se ty náhody dají krásně využít.

Na všechno se asi člověk připravit nemůže.

Přesně tak, to nemůže. Kdysi jsme o vozičkářích nevěděli nic. Pak přijde zlom. Syn na vozíku sedí jedenáctým rokem. Tu situaci zvládl on, rodina, ale i okolí si musí nějak zvyknout, přizpůsobit se. Vidím, jak to téma vnímají naši známí, sousedé. Prostě jinak než dřív. Se závody nám začali pomáhat hluboční hasiči, policie, známí, a jsou nadšení. Chválí, líbí se jim to, plácají nás po ramenou, jaká to byla bezva akce, to jsme si to užili... a už to není o tom, že koukají někde bokem, nenápadně a s obavami. Prostě se k nám přidají, a to je skvělá zpráva.

My se chopili sportu jako možnosti vzájemné komunikace, pro nás je to nástroj, který spojuje. Pokud se na jednom sportovišti sejde vozičkář s běžným sportovcem a dělají společně to stejné, oba se vzájemně lépe pochopí. A to je to nejlepší pro vzájemné fungování.

Je to o lidech, vzájemné domluvě a aktivitě.

A „nečekané“ to potřebuje také někoho, kdo se těch úkolů ujme, má nápady a prosazuje je.

Musí to být opravdové. To znamená, že ten člověk, který to dělá, musí to téma opravdu „žít“ a dělat to nezištně. Vím, a znám pár případů, kde to zavání byznysem...komerčnost těmhle všem nesvědčí, může to celé degradovat.

A ještě mám dojem, že jste s vozíky vzali útokem Karlův Hrádek.

Naskakujeme i do dalšího projektu, a to je Karlův Hrádek, který se už přes rok na Hluboké promýšlí a řeší, takže i tam nás radní Jindra Soukal vyzval, abychom se vyjádřili k přístupnosti Hrádku. Naš spolek Aktivně s vozíkem se stane členem spolku Karlův Hrádek, a budeme mít možnost pomáhat zpřístupnit zříceninu. Což je velká výzva a moc se na to těšíme. Určitě se nám to povede.

Opět příležitost, která přišla z Hluboké. Myslím, že nám tohle závidí ostatní vozičkáři v republice, i lidi, kteří se zabývají naším tématem. Protože je obvyklé, že narážejí na různé překážky – tím myslím nejen ty, co každý vozičkář důvěrně zná, ale spíše ty, co se týkají vzájemné vstřícnosti a komunikativnosti.

A my chceme ukázat, že to jde, aby měli příklad a argument, protože na Hluboké to opravdu jde

Foto: Lucie Jozová; starosta Tomáš Jirsa, Ivan a Ivan Nestávalovi a radní Jindřich Soukal

VÍTE, CO JE FERRATA?

Podél břehu Vltavy nám vyrostla nová Ferrata Hluboká.

Nachází se na skalách v oblasti zvané Karvanice mezi Hlubokou nad Vltavou a Purkarcem. Je přístupná z cyklostezky po značené cestě, nebo přímo z vody. Ferratový set a helma jsou nutností pro její zdolání.

Bezpečné lezení na Ferratě Hluboká

Vydejte se do malebného údolí Vltavy mezi Hlubokou nad Vltavou a Purkarcem. Na místě zvaném Karvanice se na levém břehu řeky vypínají přímo z vody strmé skalní stěny, podél kterých se vine zajištěná cesta pro bezpečné lezení, takzvaná ferrata. Tyto cesty mají původ v alpských oblastech a v posledních letech si získávají čím dál více příznivců. Abyste ji zdolali, nemusíte být žádný horolezec. Ferrata Hluboká má druhou nejlehčí obtížnost B a její (prozatím) 150 m dlouhý úsek zvládnou i lezci začátečníci a rodiny s dětmi. K bezpečnému zdolání je nutný speciální úvazek s jisticími karabinami tzv. ferratový set a přilba. Doporučena je pevná obuv a ochranné rukavice. Toto vybavení si můžete půjčit ve Sportovně relaxačním areálu Hluboká nad Vltavou.

Na Ferratu Hluboká se můžete vydat pěšky či na kole po cyklistické stezce Hluboká - Purkarec, nebo na lodi.

Ferrata je přístupná z cyklostezky po značené cestě, nebo přímo z vody díky molu, u kterého můžete zakotvit člun, nebo třeba paddleboard.

Délka ferraty: 150 m (prozatím dokončený úsek)

Obtížnost: B (dle rakouského značení cest)

PRŮZKUM ZÁMECKÉHO PODZEMÍ

Spletitý systém podzemních chodeb zámku v Hluboké nad Vltavou mapují památkáři. Jejich cílem je ho nejdříve poznat a potom postupně obnovit. Stovky let staré cesty pod povrchem země totiž dlouho nikdo neopravoval.

V chodbě se drží voda. „Voda se nám dostávala mimo chodby do sutí, opěrné zdi začaly ujíždět a trhaly se. Podlaha se musela celá vybrat, vyčistit, porušené dno předláždít. Všechno děláme původním stylem,“ popisuje Stanislav Řehák z firmy, která se zabývá průzkumem historických podzemních systémů.

Podle druhého pracovníka firmy Josefa Řeháka je potřeba zorientovat se v systému chodeb a poté zpracovat dokumentaci. „My potřebujeme přesně vědět, v kterých částech jsme, co máme nad sebou, abychom dokázali odhadnout problémy, které hrozí povrchu,“ vysvětluje.

Systém podzemních chodeb je podle něj poměrně složitý. „Je rozvinutý ve třech úrovních, což pravděpodobně odpovídá různým etapám, jak se zámek přebudoval. Chodby jsou pod celým zámkem a vybíhají i poměrně daleko mimo půdorys vlastního zámku,“ dodává.

Kastelán Martin Slaba označuje poznávání podzemí za velké dobrodružství. „Tušíme, že délka podzemních systémů se bude pohybovat kolem dvou kilometrů. Hlavním smyslem těchto prací je obnovit chodby tak, aby voda a vzduch pod zámkem proudily, jak mají, protože to je důležité pro kondici zámku, který je nad naší hlavou,“ uvádí.

Průzkum podzemních chodeb pod hlubockým zámkem bude trvat do konce roku. Potom bude následovat jejich obnova, která zabere několik let.

Zpráva z jihočeského tisku

▪ VETAS České Budějovice, s. r. o. se sídlem v Chotýčanech **přijme údržbáře, svářečský průkaz elektroda+CO₂, ŘP sk „B“**, bližší informace na **tel. 606 732 757**

▪ **LIKVIDACE SKLADOVÝCH ZÁSOB PORCELÁNU A SKLA**

(talíře, misky, šálky, podšálky, mlékovky, cukřenky, konvice, dekorované soupravy,

růžový porcelán, exkluzivní soupravy, cibulák, odlívky, svícny, vázy...) Těšíme se na vaši návštěvu.

Otevírací doba: Po – Pá 8,00 – 15,15

Tel. 387 965 492, 603 550 963

www.porcelansklo-jurka.cz

Josef Jurka – VO průmyslového zboží, Vltavská 1011, Hluboká nad Vltavou

▪ **Koupím známky, mince, bankovky, obrazy, staré hodiny, staré sklenice a vázy, vojenské předměty** – šavli, uniformu a podobně.

Můžete nabídnout i jiné staré předměty nebo celou sbírku a pozůstalost.

Tel: 722 777 672

Jaromír Zumr: Ze zápisníku fotografa přírody

BOJOVNÍK V ŘÍŠI BROUKŮ

Některý hmyz je velmi fotogenický. Zejména brouci nám mohou poskytnout řadu zajímavých momentů. U roháčů obecných je to částečně komplikované, protože se v přírodě ukazují až pozdě večer nebo dokonce až v noci. Ovšem pokud máme štěstí, můžeme se s nimi setkat i za dobrého světla. V případě, že je období jejich námluv a sejdou se na scéně dva samečci, kteří mají zájem o jednu roháčí „slečnu“, mohou předvést skutečný boj. Pro tento rituál jsou patřičně také vybaveni. Jejich kusadla jsou parohovitě prodloužena právě jen kvůli soubojům. Jinak je k životu vůbec nepotřebují. Potravu si obstarávají sáním mízy, proto mají v ústech malý jazyček, který u zdroje potravy „vysunou“ a sají mizu, podobně jako by se položil savý papír do vody. Tím si zabezpečují potravu.

A jak potom vypadá takový souboj? Často se u jedné samičky slétne více samečků a tak nastává „hra“ kdo z koho. Samečci se proti sobě postaví v bojové pozici, kdy proti sobě vztyčí otevřená kusadla, a pak se snaží jeden druhého uchopit a přetlačit. Účelem je svého protivníka shodit na zem z větve dolů. Soupeřům nejde o to, aby rivala usmrtili, ale aby jej jenom na určitý čas vyřadili ze hry. Proto je na tom lépe ten, kterému se podaří správně uchopit soupeře. Takový souboj ale není jednoduchý. Brouci mají totiž na svých nohách na konci zpětné háčky, kterými se pevně drží na kůře stromů. A tak musí protivník soupeře „nadzvednout“ a přehodit z větve na zem. Někdy se to podaří, ale v mnoha případech to není tak lehké. Každý se totiž pevně drží, aby jen tak neuklouzl, a proto má protivník mnoho práce, aby se vyhození z ringu podařilo. Mnohokrát se stane, že potenciální vítěz špatně uchopí soupeře a ten se z jeho sevření vymaní. Jindy zase může dojít k tomu, že zaklesnutí brouci spadnou z větve oba najednou. Pokud se tak stane a je to z poměrně malé výšky, souboj může pokračovat i na zemi v trávě. Brouci mají pevné krovky a jejich tělo je celkově zpevněné, a tak i pád z větší výšky nešťastník přežije bez úhony. Ovšem než se vzpamatuje a dostane se zpět do korun stromů, kde byla samička, tak už je pozdě, protože se jí dvoří již zmíněný vítěz. Pro fotografa je souboj velmi zajímavý tím, že soupeři, pokud jsou stejně silní a vytrvalí, mohou předvést skutečný tanec, který můžeme přirovnat k „baletu“ v divadle. Někdy se povede jednomu z nich soupeře zvednout nad hlavu a tančit s ním až do chvíle, než se podaří dostat se na okraj větve a tam silnější a šikovnější

potom protivníka jen „upustí“. Rozevře kusadla a nešťastník spadne dolů.

Mnohokrát jsem našel roháče na hrázi Bezdřeva, nebo na dubech v okolí Hluboké. Při jednom z fotografování jsem zažil příhodu, kdy najednou na silnici zastavil autobus s Japonci a rovnou se všichni vyhnuli ven s fotoaparáty a mobily v ruce a chtěli také fotografovat souboj roháčů, který se odehrával na starém pařezu u silnice. Já rychle vyběhl proti nim s rukama nad hlavou a dával jim najevo, že nemohou jít blíž až k broukům, aby mi nepokazili záběr. Nemohli to pochopit, ale jejich delegátce jsem to vysvětlil. Potom tedy neradi zase nastoupili a odjeli. Při odjezdu mi mávali, nebo gesta jejich rukou možná měla znamenat něco jiného. Nevím, ale brouky jsem tenkrát nafotografoval velmi úspěšně.

SRNEC A PAVOUK

Srnčí říje patří k oblíbeným tématům mnoha fotografů. Jednak proto, že probíhá uprostřed léta, kdy během dne srnci prohání srny, a tak za dobrého světla je možné pořídit řadu zajímavých snímků. Další skutečnost je také ta, že se srnčí zvěř se můžeme setkat prakticky všude. Za městem, mezi vesnicemi, a proto je tento druh každému dostupný. Na rozdíl od jelení zvěře, za kterou se potom musí fotograf vydat i desítky kilometrů, aby mohl zvěčnit jeleny na říjišti. Srnčí zvěř tedy nabízí dostatek možností, jak se říká přímo za humny. Proto také v archivu mnoha fotografů tyto záběry převažují nad ostatními druhy.

Mnohokrát jsem fotografoval srnčí říji, a pokaždé byla jiná. Už z toho důvodu, že před fotoaparát dostanete většinou vždy jiného srnce. Jednou je to vysoký šesterák, potom zase vidlák, nebo jen špičák. Každý z těchto

srnců potom předvede něco ze svého života, a proto i fotografování života srnčí zvěře patří k zajímavým tématům.

Nejinak tomu bylo jednoho krásného dne, kdy jsem se vydal do přírody fotografovat, abych doplnil svůj archiv o další snímky srnčí zvěře. Koncem července jsem přijel do jedné honitby nedaleko Mydlovar, kde je dostatek srnčí zvěře. Kousek za vsí jsem nechal auto na polní cestě a vydal se pěšky s fotografickou výbavou do polí, abych zkusil štěstí. Podobně jako lovec se zbraní jsem šel pomalu mezi lány vysokého obilí, které ještě čekalo na sklizeň, a pozorně se rozhlížel na všechny strany, zda neuvidím nějakou zvěř. Měl jsem namířeno k jednomu posedu, který tady občas navštěvují a z něho fotografuji. Byl jsem domluvený s mysliveckým hospodářem, že se tam dnes vydám, aby o mně věděl, kdyby mně tam někdo viděl, aby nemyslel, že jsem nějaký pytlák. To je velmi důležité. Ohlásit se myslivcům, nebo ještě lepší býva vydat se do honitby přímo s některým z myslivců. Mnohokrát

jsem toho také využil. Zejména, když jdete poprvé do neznámé honitby, průvodce je zapotřebí. Ukáže vám nejen kde mají postavené posedy, ale hlavně upřesní místo, odkud vychází zvěř, nebo kde se nachází ten nejsilnější srnec. Myslivci jsou často rádi, že se u nich v honitbě zastaví fotograf, protože jsou rádi za fotky svých srnců. Nejednou podle fotek vybrali srnce pro loveckého hosta, nebo zase snímky zařadili do své kroniky a podobně.

A nyní vysvětlím, jak souvisí srnec s pavoukem, který je zmíněn v nadpisu dnešního povídání. Je to až neuvěřitelné, ale v práci fotografa přírody často dochází k podivnému setkání.

Než jsem se dostal k posedu, musel jsem přejít přes úzkou mez plnou různých květů. V okamžiku, kdy jsem se podíval na jeden z květů

chrpy luční, spatřil jsem tam nádherný exemplář pavouka – křížáka pruhovaného.

Pro fotografa nevídaná podívaná. Rychle jsem zapomněl na srnce a dal na fotoaparát krátký objektiv, lehl si do trávy a fotografoval proti obloze žlutě zbarveného pavouka, který se vyznačuje černými proužky přes tělíčko. Seděl těsně pod fialovým květem, hlavou dolů. Dokonalý obraz letního dne. Nebyl bych fotograf, kdybych tuto možnost nevyužil. I za cenu, že z dnešního fotografování srnců zřejmě nebude nic. Doslova jsem se válel v trávě a hledal ještě lepší úhel záběru, abych do hledáčku dostal zajímavou kompozici. Možná, kdy by mě někdo z povzdálí pozoroval, tak by si řekl, že tam asi nějaký člověk dostal „záchvat“ a válí se v křečích na zemi.

Už jsem viděl, jak tento nový záběr využiji pro stolní kalendář „Toulky přírodou“, který jsem právě v té době připravoval a dával dohromady různé záběry nejen živočichů, ale i květin a krajin přírody.

NOVÁ PANÍ DOKTORKA

Hluboká má štěstí na odborně zdatné lékaře, kteří opustili „kariéru“ v krajské nemocnici a stali se praktickými lékaři. A momentálně jsou v hlubockém zdravotním středisku i genderově vyvážení, takže si hlubočtí občané mohou vybrat, zda jim vyhovuje spíš pan doktor nebo paní doktorka. MUDr. Jakovljevič je oceňovaný gastroenterolog a internista. MUDr. Eva Tancerová převzala praxi po paní doktorce Kaprové, zrekonstruovala a rozšířila prostory ordinace a je k dispozici pět dní v týdnu.

Jak se žije lékařům v době po covidu? A jak jste ve vaší ordinaci prožívali období karantény?

Bez většího omezení. Pracovali jsme po celou dobu, ordinaci jsme měli otevřenou i v karanténě, samozřejmě s ochrannými pomůckami a se vším, co bylo potřeba. V té době jsme se snažili minimalizovat kontakt mezi jednotlivými pacienty, pokud zavolali s podezřením na respirační infekty, pak jsme je pozvali na čas mimo ordinaci dobu, abychom je izolovali. Dnes už – tak jako v období před koronavirem – ordinujeme, jak jsme zvyklí. Kdo přijde, je vyšetřen, pacienty nijak netřídíme.

Narostl mezi lidmi strach z onemocnění?

V tom úvodním čase určitě. Mezi lidmi strach byl, a proto omezili návštěvy lékařů na minimum. Teď už přicházejí v obvyklém počtu, čekárna je plná a lidé neřeší žádné omezení.

Zdá se, že Jihočeský kraj vyšel z epidemie tak nějak čistě, s malým počtem onemocnění Covid 19. Na Hluboké nebyl manifestován žádný případ nákazy.

Je to pravda. My jsme na Hluboké neregistrovali žádné onemocnění, v Budějovicích minimálně, pár případů bylo prokázáno v Lišově.

Takže se vracíme k normálu. Vy jste na Hluboké „nová“ a je na vás slyšet samá chvála. Precizní, důkladná, šikovná paní doktorka. Pokračujete v praxi praktické lékařky, kterou vám předala paní doktorka Kaprová. Jste ale také lékařka internistka. Znamená to, že pracujete v obou těchto oborech?

Dnes už ne. Pracovala jsem v budějovické nemocnici. Máme doma pětiletého chlapečka, rodinného benjamínka, a proto když jsem se vracela z mateřské dovolené, musela jsem se rozhodnout. Jestli se vrátím na oddělení nemocnice, anebo upřednostním potřeby rodiny a najdu klidnější variantu lékařské praxe. Vrátit se do nemocnice znamená, že by mě čekaly denní i noční služby, práce o sobotách a nedělích. Oddělení intenzivní péče, kde jsem fungovala před nástupem na mateřskou,

samozřejmě není o práci od – do... Stává se, že se přihodí neočekávané a neodkladné záležitosti, které je nutné okamžitě řešit. Rodina pak bývá až na nějakém dalším stupínku v pořadí důležitosti.

Proto jsem se rozhodla, že se toho vzdám, převzmu obvod a nastoupím jako praktická lékařka.

Změna vám vyhovuje, máte relativní klid a po práci v nemocnici se vám nestýská. Aha... Takže stýská?

Musím říct, že mi práce na oddělení trochu chybí. Je jiná, akčnější, náročnější, a já zřejmě jsem typ akčního doktora. Nevadil mi pracovní stres, vypjaté okamžiky, někdy se opravdu zachraňovalo, resuscitovalo, rozhodovaly okamžiky. Zatímco tady v ordinaci mě trochu zavalila administrativa, kterou až tak nemusím, ale udělat se musí. Takže radši bych něco více medicínského, než vyplňovat papíry. Ale všechno má svoje plusy i mínusy.

Výhoda pro místní pacienty: jako internistka jste více „odborně vzdělaná“ v oboru, který právě praktik často využije.

Mám atestaci z interny, a právě jsem si dodělala atestaci praktického lékaře. Takže ano, zkušenosti už jsem stihla nabrat a mohu je ve své praxi využívat ve prospěch pacientů.

Myslíte, že už zůstanete v ordinaci praktického doktora a do nemocnice se nevrátíte?

Ano, myslím, že už se nevrátím, v nemocnici jsem dala definitivní výpověď. Pokud bych se měla vracet do nemocnice, nejde jen o to, že člověk ztratil ten profesní „drajv“, ale mám respekt i ze skutečnosti, že jakmile jednou vystoupíte z rozjetého vlaku, těžko se naskakuje zpátky. Je to velká odpovědnost. Denní napětí a práce bez chyb, pokud sloužíte noční na JIP, jste tam na rozhodování sama, už moc nemáte šanci se někoho na něco zeptat. Pak je ta sebekritika opravdu náročná, abych všechno udělala správně, jestli jsem na nic podstatného nezapomněla... Pokud v té praxi nejste denně, vypadnete z toho a přestanete si věřit. A to je pro doktora důležité.

Laicky si myslím, že medicínské obory jako je práce u záchranky a na špičkových pracovištích intenzivní péče zvládají spíš mladší lékaři, co jsou schopní rychlých reakcí, jsou plně ve formě, mají ještě mladistvou odvahu a zvládají adrenalinové akce. Denně se o tom konec konců přesvědčujeme v televizních seriálech z lékařského prostředí :-)

V něčem je to pravda. Bude mi 45 let, představa šesti nočních služeb do měsíce a hned na ně

navázané denní zaměstnání, to už není můj sen. Je to opravdu nápor na fyzickou i psychickou stránku člověka a k tomu ještě máte rodinu. Ano, jistě by to všechno šlo skloubit, ale hlavní důvod toho, že se nevrátím – nebo aspoň si myslím, že se nevrátím, protože nikdy neříkej nikdy – je ten, že si myslím, že už jsem z tempa oddělení vypadla a že bych těžko navazovala.

Velkou krajskou nemocnici jste tedy vyměnila za malé zdravotní středisko a ujala se praxe na malém městě.

Bydlím v Budějovicích a menší město jsem si vybrala cíleně. Přebírat obvod po domluvě s doktorem důchodového věku dneska není žádný problém, nabídek je dost. Chtěla jsem praxi v menším městě, protože mám pocit, že lidi v něm mají k praktikovi jiný, osobnější vztah. Ve větších městech bývá módou obcházet všechna možná specializovaná pracoviště a zkoušet také různé praktické doktory. Váš osobní praktik se pak nedostane k výsledkům vašich vyšetření, je to chaotické a nepřehledné. Tady mám pocit, že pacient přijde a svěří se do rukou svého doktora a já mám pak přehled, možnost rozhodnout o postupu péče, léčby. I díky své praxi internisty se snažím pacienta „řešit“ komplexně, celkově si ho vyšetřit sama a ordinovat léky podle potřeby. Samozřejmě pošlu pacienty k ortopedovi, pošlu ho na chirurgii, ale to, co zvládneme tady, uděláme na místě. Ale pokud pacienti jdou sami o své vůli od jednoho doktora k druhému – ten předepíše to, ten zas ono – nakonec polykají koktejl léků a nemá to hlavu ani patu. Bohužel pacienti zapomínají, jak se jmenují prášky, které už užívají, nejsou schopni to doktorovi sdělit a pak berou třeba dva léky podobného složení a potencují dávky. Není to dobré.

Doktor by měl řešit pacienta komplexně a měl by toho člověka dobře znát.

Takže pacient by si měl najít svého doktora, kterému může důvěřovat, a svěřit se mu do rukou. Upřednostnit typ rodinného lékaře. Nicméně nastala doba, která pacienty znejistuje. Lékařů, zvláště specialistů, ubývá. Někdy se člověk musí doprošovat, aby se dostal nejen k praktikovi, ale také k zubaři nebo očnímu lékaři. Hluboká je v tomhle celkem pohodová. Nebo máte už naplněný stav?

Nemáme problém, na pacienty si čas najdeme, pokud je potřeba, prodloužíme ordinaci doby, přiblížíme mimo ordinaci hodiny.

Přivítali vás místní vstřícně, zvědavě nebo s nedůvěrou?

Někdo si mně přišel okouknout, ale nezaznamenali jsme, že by se lidé

přeregistrovávali, a dnes už všechno probíhá v obvyklém rytmu ordinace. Máme o dvě stě lidí víc, než když jsem ordinaci přebírala, takže zřejmě problém s důvěrou mít nebudeme. V kartotéce máme klienty všeho věku, praktický lékař sice může registrovat už děti od 13 let, ale raději přebírám mládež až kolem 17, 18 let, ty mladší беру pořád jako děti a myslím, že patří spíše do péče pediatra.

Jste lékařka, která bere v potaz i přírodní medicínu?

Přírodní medicínu jako doplněk, ano. Nebudu zrazovat pacienta, který si poranění omývá řepikem, ale pokud se rána nehojí a zanítí, přidáme antibiotika. Pokud někdo chce zkusit na snížení cholesterolu nejdřív dietu, nejsem proti. Když po čtvrt roku vidíme, že to nezafungovalo, poradím, co by pomohlo. Každý z nás máme své zdraví ve svých rukou. Já mohu poradit, vysvětlím, jaká jsou rizika, co je podle mého potřeba a doporučím léčbu. A neurážím se, když mi pacient řekne, že tenhle lék brát nebude, to je prostě jeho volba. Ale plně vysvětlím, co může nastat za komplikace...

My to někdy víme líp než lékaři, když si to najdeme na netu, ale pravda je, že nám možná unikají souvislosti. A tu zkušenost také nemáme...

Doktor Google funguje, ale ne vždy a všude, počítač nevystudoval medicínu a nevidí pacienta na vlastní oči. Jsem přesvědčena, že na dálku se ordinovat nedá.

Co byste vzkázala pacientům, jaký mají zvolit přístup? Časté návštěvy lékaře, kontroly, anebo nechodit až moc často? Mají se sami hlásit na preventivní prohlídky a podobně?

Objednávací systém u praktiků moc nefunguje. Když se někdo probudí s tím, že mu není dobře, nemohu ho odkázat, ať přijde za tři dny, že dnes a zítra už mám naobjednány jiné pacienty. Proto se k praktikovi chodí do čekárny.

Máme v naší ordinaci zavedeno, že si spíš hlídáme sami, co je potřeba. U lidí, co chodí pravidelně, to není problém. Preventivní prohlídky, prohlídky pro řidičský průkaz, předoperační vyšetření, vše máme celkem zvládnuté, lidé zavolají, domluvíme se. Jinak u těch, co si například přijdou pro výpis z dokumentace, nějaká potvrzení, zkontrolujeme, kdy byla poslední preventivní prohlídka a pokud ji dotyčný nemá, pozveme si ho. Výpis mu dám až tehdy, pokud ho mám zkontrolovaného. Zaktualizuji vše, co o něm víme, a pokud je to 50 letý muž nebo žena, kteří neměli preventivní prohlídku po dva roky, uděláme ji. Protože během dvou let se může změnit cokoli. Já tím zkontroluji, že je mně svěřený pacient beze změn, bez problémů, event. si doplním informace, pokud byl ošetřen někde jinde a s čím. Snažím se, aby byl každý můj klient pod dohledem.

Dostaneme lékařskou radu, co si má člověk s ohledem na své zdraví pohlídat?

Stravu, váhu, dostatek pohybu. Trochu nad sebou přemýšlet. Pokud mi sem přijde paní s nadváhou čtyřiceti kilo a stěžuje si, že je dušná, těžko s tím medicína něco udělá. Samozřejmě si ohlídat, jestli se neobjevuje krev ve stolici, ženy pravidelně mamografii, dnešní kolonoskopické vyšetření je šetrné a bezbolestné, skutečně není čeho se bát. Dávám pacientům testy na okultní krvácení, a pokud vyjde pozitivní, předepíšeme vyšetření. Pro jistotu posíláme i pacienty, kteří třeba negativní test mají, ale v anamnéze jsou rodinné či jiné zátěže. Řekneme to tak, proč nevyužít možnosti preventivních vyšetření, když už je tady s pokročilou medicínou máme k dispozici? Už jen pro klid v duši si rizikový pacient může dopřát negativní potvrzení svého stavu. Uvědomovat si, že vždycky je lepší řešit problém dřív než později, to víme z návštěv u zubaře i gynekologa. Nic nezanedbat, abychom si později nic nemuseli vyčítat.

Myslím, že celosvětová zkouška covidem prokázala, že naše české zdravotnictví je schopné, statečné a odpovědné. A je dobře, že si to lidé uvědomili.

Ještě poslední otázku. Máte ve svém obvodu nějakého úplně zdravého pacienta? Existují vůbec?

Když na to přijde, dokážu u každého člověka něco najít, usmívá se paní doktorka. Ať už je to jenom pigmentové znamínko, které pro jistotu necháme zkontrolovat. I když máte staršího pacienta, který je jako jura, přece jen mu najdete artrózu v kolenou. Ale jsou choroby, které se musí řešit rychle, a choroby, se kterými můžete v klidu zestárnout.

Paní doktorka má příjemně zařízenou ordinaci, dostatek prostoru, potřebné moderní přístroje, aby pacienty „prohlédla i zevnitř“, výhodou jsou i promyšleně situované místnosti. Šikovná sestřička tak zvládne nejen uvádět pacienty k lékařce, ale obstará současně třeba aplikovat infuzi, například při bolestech zad.

Zkrátka v téhle ordinaci vnímáte, že všechno klapne a jde od ruky, aniž by cokoli bylo zanedbáno. Pocit bezpečí si zřejmě vychutnávají i jiříčky, štěbetající v hnízdě přilepeném za oknem čekárny.

Přejme tedy pohodu i uvnitř ordinace a pacientům jen samé banální choroby, na které lze předepsat zázračnou pilulku.

MUDr. Eva TANCEROVÁ praktický lékař pro dospělé

pondělí 7:00 - 13:00
úterý 14:00 - 18:00
středa 7:00 - 12:00
čtvrtek 7:00 - 12:00
pátek 7:00 - 9:00 akutní případy,
9:00 - 12:00 prevence

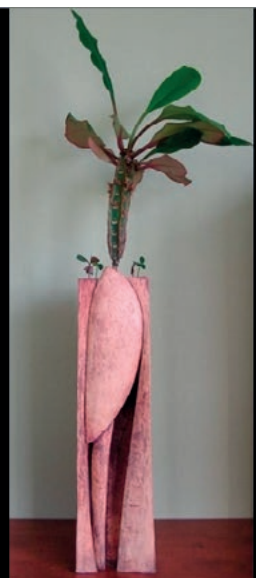
tel. 387 966 200, 771 200 711

Keramická dílna v tomto domě

není jenom pro mě...

úterý - čtvrtek
13 - 21 hod.

www.keramickadilnavdome.cz

VYSTĚHOVÁNÍ RODINY HRUŠKŮ

NA ZÁKLADĚ § 55 ZÁKONA

Fotografie křížku, který se nachází hned za statkem, z kterého byli vystěhováni.
Foto: Tobiáš Brodec

Vše začalo roku 1952. Našeho tátu 29. listopadu postavili před soud kvůli nedodávkám vajec a mléka, které byly vyžadovány. Od soudu ho ale už nepustili. Zavřeli ho do vězení ve Větrní a my zůstali s maminkou sami doma. S tátou jsme si z domova pravidelně dopisovali, a ačkoli byly dopisy cenzurované, psal, že mu začíná být s nastávající zimou častěji a častěji zima, proto jsme mu v prosinci k Vánocům poslali ponožky a svetry.

Následujícího roku 1953, když mi bylo 15 let, přijel 12. února bezpečnostní referent jménem Fokt z Týna nad Vltavou. Oznámil nám, že za týden, 19. února, se budeme stěhovat do Bečvára na státní statek. Následující týden ráno jsme ještě všichni dobytek nakrmili a přišli k nám příbuzní strýčkové a pomohli nám sbalit věci. Přijelo jedno stěhovácké auto a jedno nákladní, na které jsme naložili věci. Povolili nám s sebou vzít asi metrák obilí a 10 slepic. Jel s námi i strejda Karel z Dřítně. Zavřeli nás do stěhováku a potmě nás vzeli na místo. Do Bečvára jsme dorazili asi v šest hodin večer, kde nás vyložili a nastěhovali do Bečváreckého pivovaru, kde jsme měli bydlet ve dvou místnostech, přičemž jedna z nich vyhořela. Druhý den přišel malíř a teprve poté se do místnosti daly nastěhovat naše věci. V ten samý den ještě vystěhovali i Brčákovy, které vezli do Třebovle.

Již třetí den jsme měli nastoupit do práce – krmit 50 kusů dobytka. Vstávat se muselo brzy, ve tři hodiny ráno, přičemž v půl čtvrté už jsme museli krmit. V 8 hodin se šlo snídat a poté se navázelo krmení pro dobytek – slámu ze stodoly a krmné řepné řízky v chladném únoru zmrzlé na kost. Potom se v poledne odešlo domů na oběd a odpoledne se opět míchalo krmení. Celý pracovní den končil v šest hodin večer. Takhle to fungovalo ještě další 4 roky do mých 19 let.

V březnu 1953 po úmrtí Gottwalda pustili našeho otce z vězení ve Větrní po amnestii. Po propuštění za námi přijel a začal s námi pracovat. V mých 19 letech jsem pak začala pracovat v rostlinné výrobě, kde jsem byla další 2 roky, než jsem se pak roku 1958 vdala do Bílkova. Rodiče v ten samý rok koupili v Bečvárech starý barák, kam se přestěhovali.

Po prvním dítěti jsem chtěla nastoupit do Zempa, kde jsem balila papíry a tiskopisy, které se poté rozesílaly. Ale tam jsem nebyla déle než 14 dní, protože kvůli mému původu jsem prý patřila jen do zemědělství. Potom jsem po druhé dceři v roce 1970 nastoupila opět do JZD v Drahobudicích do chléva k dojnícím.

Nejdříve jsem střídala dovolené a pak nastoupila nastálo a zůstala tam až do důchodu.

Marie Sladká

Doplnění článku:

- Maminka paní Sladké zemřela v roce 1945, kdy bylo paní Sladké 8 let a jejímu bratrovi 6 roků, po smrti maminky Marie se o ně starala sestra zesnulé – paní Anna, kterou si následně v roce 1945 pan Václav Hruška vzal za ženu.

- Paní Marie Sladká (roz. Hrušková), byla vystěhována s rodiči a bratrem v roce 1953 ze statku z Hroznějovice č. p. 9.

- V roce 2019 Město Hluboká nad Vltavou na žádost OV Hroznějovice nechalo opravit 4 křížky. Jeden z nich stojí hned za statkem, ze kterého byli vystěhováni. K opravě křížků jsem od všech vlastníků pozemků, na nichž křížek stojí, zajišťovala souhlas s jejich opravou. Odpověď od paní Marie Sladké mě opravdu dojala – nejenže souhlasila, ale moc děkovala, že se o opravu křížku postaráme.

Za příspěvek a doplnění informací děkujeme paní Romaně Hovorkové, předsedkyni osadního výboru Hroznějovice.

PODSKALÍ

V květnovém Hlubockém zpravodaji jsme opustili naše Podskalí v době první republiky. Přeneseme se přes těžkou dobu německé okupace do stručného přehledu poválečných let. Zde moji písíci ruku vedly vzpomínky mých přátel – pamětníků tehdejšího Podskalí. Bohužel, rozsah mého příspěvku mi nedovolí uvést všechny zdejší obyvatele, proto se podíváme na řemeslníky a jinak zajímavé lidi.

Vydejme se spolu, milí čtenáři, na virtuální procházku po zaniklém sídlišti. Stavební linie osady obepínala půlkruhem zámeckou skálu od Knížecího dvora kolem bývalé „Brány“ podél mlýnské náhonu až k Vltavskému mostu do Zámostí. Vystřídalo se zde mnoho generací, včetně potřebných řemesel a živností. Ve snaze zachytit jména některých obyvatel v novější době, půjdeme opět shora, již zmíněnou linií Podskalí.

Byly zde například dva hostince – Na Marjánce s Emilií Kladrubskou, U Hrušků s Josefem Hruškou. Většina hlubockých obuvníků pracovala v Podskalí. Byly tu dva koloniální obchody – Žida Hulera a Adolfa Kostky. Pracovali zde tři krejčí, dva lakýrníci, dva truhláři, pekař, klempíř, dva zámečníci, kolář, kožišník, kloboučník a řezník. Službu nabízela prádelna a žehlírna Karvánků, modistka Řeřichová, porodní bába Kozlíková, soustružník a řezbář Vácha i fotograf Peterka.

Bohužel, jejich živnosti skončily po roce 1948 tlakem státu k rušení soukromých podnikatelů. V podskalské komunitě najdeme zajímavé osobnosti, zasluhující připomenutí. Například zde bydlící Vladimír Kříž, vynikající hlubocký divadelník Jirka Prokeš, dodnes duše hudební country. Bydlela zde rodina Chvátalova s hudebníky Ladislavem a Pavlem. Miloslav Bůrka, dosud výkonný trumpetista, z rodiny Irovských syn Václav, pozdější předseda MNV

v Hluboké. Nedaleko žil Josef Špiroch, obětavý baráčník a harmonikář. V židovském domě Steinů bydlel také Jan Lidral, úspěšný hokejista národního mužstva ČSR.

Z druhé strany Podskalské louky stála „Voláčna“, bývalý hospodářský dvůr se stájemí tažných volů. Dnes č. p. 146 Residence Hluboká. Naproti hostinci „Na Marjánce“ bydlel kolář Stanislav Kalaš, známý v hokejovém světě výrobou vynikajících hokejek. Jeho syn František byl výborný terénní motocyklový jezdec. Zajímavá sportovkyně krasobruslařka Milena Kladrubská s hlubockým původem při zimních návštěvách svého strýce v Hluboké, ráda trénovala na kluzišti starého vltavského ramene.

Soumrak nad Podskalím

Ač se to nezdálo, na Podskaláky začal působit nedobrá stav skály nad domky. Dříve holý

hradní vrch, kdysi osázený vinicí, postupně zarůstal stromy a křovinami. V poválečném období o průklest stromův zámeckého parku nebyl zájem. Kořeny, voda a mráz drobily skálu, zemina a balvany padaly na domy. Lidé si stěžovali, nastala úřední jednání, geologické průzkumy. Konečné rozhodnutí znělo: obydlí Podskalí bude zrušeno!

Zdejší občany zajímalo, co bude dál? Domy byly cenově odhadnuté a vyplacené. Městský národní výbor nabídl byty v panelové výstavbě, nebo jiné řešení dle přání vystěhovaných. Bourání Podskalí se v roce 1989 ujala firma Ingstav Brno, suť se navážela k slepému rameni Vltavy.

Staletá historie Podskalí skončila!

Epilog

V mlhavém tichém večeru jdu procházkou kolem zaniklého Podskalí. V úbočí zámeckého svahu, mezi tmavou zelení, vystoupí občas světlá skvrna zadní stěny bývalého domu. Snad působením silného genia loci tohoto prostoru, vytanul v mysli verš básníka Jána Kollára: „Stůj noho! Posvátná místa jsou, kamkoli kráčíš... někdy kolébka...“ a já si dovolím doplnit – nyní parkoviště, sloužící mobilním návštěvníkům blízkého koupaliště.

Poděkování

Za velkou pomoc při bádání o historii Podskalí děkuji pamětníkům.

Jsou to paní a pánové: Miloslav Bambas, Miloslav Bůrka, Anna Mrázková s dcerou Ludmilou, Anna Nohavová, Antonín Palma, Jiří Prokeš, Karel Vácha, a díky také zanechaným informacím od těch, kteří už bohužel nežijí: Pavla Čížka a Vladimíra Kříže.

autor: František Kvapil

NA KOLE DĚTEM

V pondělí 15. června 2020 dorazila na hlubocké náměstí skupina cyklistů v rámci sportovního projektu na podporu onkologicky nemocných dětí „Na kole dětem“. Ve dnech 10. – 20. června 2020 vyrazil již po jedenácté Josef Zimovčák a peloton cyklistů na etapovou cyklojízdu napříč Českou republikou, aby získali finanční prostředky na pomoc a podporu

onkologicky nemocných dětí. Přišel je pozdravit pan starosta Tomáš Jirsa a o plynulou jízdu našim městem se postarala městská policie. Více informací o akci se dozvíte na www.nakoledetem.cz.

MÚ Hluboká nad Vltavou

OZNÁMENÍ SPRÁVY ZÁMKU

Dřevěný můstek na ostrůvek v rybníčku v zámeckém parku musel být kvůli havarijnímu stavu odstraněn.

Správa zámku připravuje podklady pro stavbu můstku nového.

Martin Slaba, kastelán zámku

KONTROLA KOTLŮ

Provozujete kotel na pevná paliva? Pozor, revize není kontrola.

Revize a kontrola kotle jsou pojmy, které jsou často zaměňovány. Přitom mají odlišný cíl, metody provedení, výstupy, zákonné lhůty a provádějí je osoby s odlišnými oprávněními. Pokud si objednáte revizi kotle a provede ji revizní technik kotlů, nesplnili jste zákonnou povinnost pravidelné kontroly kotle a hrozí vám pokuta až do výše 20 tisíc korun.

Kontroly kotlů

Každý provozovatel kotle na pevná paliva má zákonnou povinnost nechat každé tři roky zkontrolovat jeho technický stav. Jelikož se tato povinnost týká všech zdrojů spalujících pevná paliva s celkovým příkonem 10 kW a vyšším, které jsou napojené na soustavu ústředního vytápění, vztahuje se tato povinnost i na některá krbová kamna a krby s teplovodní vložkou.

Cílem pravidelných kontrol kotlů je minimalizace dopadu jejich provozu na životní prostředí. Kontroly kotlů primárně nesouvisí s bezpečností jejich provozu. Jedná se o vizuální kontrolu, nikoliv o měření. Zkoumá se celistvost a těsnost kotle, řídicí jednotka, regulace a havarijní termostat, podávací zařízení a sklad paliva, i co a jak se v kotli spaluje. Kontroloři jsou povinni poskytnout poradenství a doporučit postupy k vylepšení stávajícího stavu. Výstupem z kontroly je doklad o provedení kontroly (Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva), který může obsahovat doporučení týkající se bezpečnosti provozu, nicméně nesmí přerušit či ukončit provoz kontrolovaného zařízení. Tento doklad je nutné uschovat a na požádání předložit obecnímu úřadu s rozšířenou působností.

Kontroly kotlů mohou podle zákona o ochraně ovzduší provádět pouze fyzické osoby proškolené výrobcem daného kotle, který jim udělil oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě. Zákon tyto osoby označuje jako odborně způsobilé osoby (OZO). V lednu 2020 byla spuštěna on-line databáze OZO na adrese <https://ipo.mzp.cz/>. Po zadání adresy provozovatele dle občanského

průkazu, okruhu vzdálenosti, ve kterém chceme OZO vyhledat, výrobce, typu, značky a modelu kotle lze nalézt oprávněnou osobu s co nejmenší dojezdovou vzdáleností, od které se odvíjí i cena. Finanční limit pro částku za provedení kontroly je stanoven vyhláškou Ministerstva životního prostředí a činí u kotlů a topidel bez regulační jednotky 1 585 Kč a u zdrojů s regulační jednotkou 1 848 Kč bez DPH.

Revize kotlů

Revize kotlů nemají nic společného se zákonnými pravidelnými kontrolami podle zákona o ochraně ovzduší a běžných kotlů v domácnostech se netýkají.

Revize kotlů smí provádět pouze odborně způsobilá osoba, která k této činnosti získala osvědčení u Technické inspekce České republiky (TIČR). Takové osoby vlastní „kulaté“ razítko s označením „revizní technik kotlů“. Toto razítko je automaticky neopravňuje k provádění pravidelných povinných kontrol kotlů.

Revize kotlů spočívající především v tlakové zkoušce či zkoušce těsnosti. V případě, že revizní technik zjistí závažné nedostatky z pohledu bezpečnosti provozu, je oprávněn používat tohoto zařízení do odstranění zjištěných nedostatků zakázat.

Bezplatně vám poradí v Energy Centre České Budějovice

Pokud máte k této problematice dotazy, nebo pokud plánujete výměnu tepelného zdroje, stavbu či rekonstrukci domu, zvažujete možnost získání dotací a využití obnovitelných zdrojů energie, bezplatně a komerčně nezávisle vám poradí v poradenském středisku Energy Centre České Budějovice. Na osobní konzultaci se můžete objednat na tel. č. 387 312 580, 773 124 580 nebo na bezplatné lince 800 38 38 38. Odkaz na vkládání písemných dotazů naleznete na www.eccb.cz. Aktivita Energy Centre České Budějovice jsou financované z rozpočtu Jihočeského kraje.

Národní zemědělské muzeum | Ohrada | MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

ŽÁROVATELEM MUZEA JE
MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ
Výstava se koná pod záštitou
ministra zemědělství Miroslava Tomana

1. 7. – 31. 10. 2020

LOSI NÁVRAT VELIKÁNŮ

Národní zemědělské muzeum
Zámek Ohrada
muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství
Hluboká nad Vltavou

České Budějovice
Časový rozsah: 19. století – současnost

ČERVENEC 2020

PANORAMA KULTURNÍ CENTRUM

1.-10. 7. 2020 DOVOLENÁ

PROMÍTÁME
začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

17.7. MEKY
pátek
Miro Zucko, kterému včelníci říkají prostě Meko, jeho jméno a bývalý včelník, žije samostatně a jeho skutečný život zná ale málokdo.
dokument (Děčín), 80 minut

18.7. JAK BYTI DOBRU ŽENOU
sobota
Francouzská komedie jak být dobrou ženou je výjimečný, satirický příběhem na včelích příběh o lásce, rozumu, ženě a muži.
komedie/drama (Francie/Belgie), 108 minut

24.7. HAVEL
pátek
Příběh jedné z nejvýznamnějších osobností naší historie z československé doby, kdy ještě nebyl slavnou osobností. Film se soustředí na Havelovu bouřlivou osobní život, kterému dominuje boj za pravdu a společenskou spravedlnost, vzpomínky, vzájemné a také milostné vztahy, vlastní pochyby a hrůza.
drama (Slovensko), 100 minut

25.7. 380BULE
sobota
Po mnoha skládkách... Honza (Kryštof Hádek) a Klára (Tereza Rabas) se stali rodící dvojčata a největší vlnění. Vlnění stálosti je však odlišný a momentálně ji odlišují. Toto je příběh renesance jejich lásky v překrásné krajině jižní Moravy.
komedie (ČR), 103 minut

30.7. K2 VLASTNÍ CESTOU
čtvrtek
Klára Kolouchová jako první rodilá Češka zdolala před lety Mount Everest a v loni jako první Češka a topce dvacíti lety vystoupila i na druhou nejvyšší horu světa - na nebezpečnou K2.
dokument (ČR), 80 minut

LETNÍ KINO - NÁMĚSTÍ ČSLA
začátek vždy v 21.30 hodin, vstupné dobrovolné

15.7. POMÁDA
sobota
Americký muzikál Pomáda z roku 1973 patří v době svého uvedení k nejnavštěvovanějším snímkům ve všech zemích.
muzikál/romantický (USA), 106 minut

23.7. DENÍK BRIDGET JONESOVÉ
čtvrtek
Bridget Jonesová je trochu kulturní „příšerka“, která má ve svém životě zdlouhavé problémy a spíše než lásku - shodit nějaké kilo a najít opravdový vztah.
komedie/romantický (Velká Británie / Francie), 93 minut

29.7. HRŠÍMÝ TANEČ
sobota
Hříšný romanticko-hudební snímek z roku 1962.
romantický (USA), 98 minut

Pozor, při nepříznivém počasí proběhne promítání v KC PANORAMA.

České titulky | Český dabing | přístupné od 12 let | přístupné od 15 let | přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 608 958 565

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI
vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

12.7. LEDOVÉ KRÁLOVSTVÍ
neděle
Nebotická a vědecky optimistická Anna se vydává na velkou výpravu v doprovodu divného hrocha Kristofa a jeho věrného společníka Semy, aby nalela svou sestru Elsu. Její ledová kouzla uveřejní království Arendelle do věčné zimy.
animovaný (USA), 103 minut

19.7. LEDOVÉ KRÁLOVSTVÍ II.
neděle
Proč se Elsa narodila s kouzelnou mocí? Odpověď ji svádí vola a zároveň hrůza, že zná její ledová království. Společně s Annou, Kristofem, Olafem a Svenem se královna Elsa vydává na nebezpečnou a pozorušnou cestu.
animovaný (USA), 103 minut

26.7. VZHŮRU ZA SNY
neděle
Co kdyby se ukázalo, že svět není takový, jak se nám zdá? V tomto filmu se ukazuje, jak se svět může změnit, když se nám ukáže, jaký je skutečný.
animovaný (Dánsko), 88 minut

FESTIVAL / KONCERTY / BESEDY

11.7. KONCERT KAPELY GLOBUS
sobota
začátek ve 20.00 hodin
Kapela Globus vystoupí na náměstí ČSLA v Hluboké nad Vltavou. Přijďte si společně s námi zazpívat, zatančit a užít si leto.

13.7. BĚŽCI V ETIOPII
pondělí
začátek v 19.00 hodin, vstup dobrovolný
Běžecký film natočený ghánským režisérem Willem Coirokem. Uvidíte krásy etiopské přírody, potkáte se s mistři obyvateli a se svými příběhy. Po promítání následuje beseda s Davidem Kadem a Willem Coirokem.

22.7. BRATŘI EBENOVÉ S KAPELOU
úterý
začátek ve 20.00 hodin
SAB Albovy jhožské galerie - Zahajovací koncert 64. ročníku Hudebního léta.

31.7. ROBERT KŘEŠTAN A DRUHÁ TRÁVA
pátek
začátek ve 20.00 hodin
Venkovní koncert na nádvoří státního zámku Hluboká nad Vltavou (při dešti v sále AG).

Předprodej vstupenek v KC Panorama či na webových stránkách kina.

Karlův Hrádek z. s. vás srdečně zve na
divadelní loutkové představení

Eliščiny pohádky

24. července 2020 od 14:00 h

Divadlo Já to jsem
Scénář, režie: Vítězslav Marčík, ml.
Loutky, scénografie a hraje: Vítězslav Marčík, ml.
Malba scény: Eliška Marčíková

Pohádka o princezně, princovi, skřítcích, draku a neopodstatněném strachu. Sovy nejsou tím, čím se zdají být. Ne všechno, co se třpytí, je zlato. Ne každý pes, co štěká, kouše.

Těšíme se na Vás děti!

www.karluvhradek.cz
www.hluboka.cz

ALL-SERVICE

608 794 000

PRŮMYSLOVÉ CHLAZENÍ, KLIMATIZACE
boxy, vitríny, zmrzlinové stroje, gastro zařízení
ČESKÁ TEPELNÁ ČERPADLA
topí i chladí
REVIZE
elektroinstalací, hromosvodů, chladicích okruhů

TCM INSTITUT™
vzdělávání v tradiční čínské medicíně

PĚT DNŮ s tradiční čínskou medicínou

termín
5. 8. – 9. 8. 2020

místo konání
Hluboká nad Vltavou

cena kurzu
8 500 Kč/340 EUR
s ubytováním a stravou

+420 230 234 906
www.tcminstitut.cz

V SOBOTU VEČER A V NEDĚLI RÁNO

letní hudba na náměstí

Foto: archiv Miroslava Surky

Přesto, anebo právě proto, nepřízní navzdory. Kultura dostala v republice pořádně zabrat, mnoho letních festivalů, koncertů, divadelních představení a jiných akcí bylo zrušeno.

Na Hluboké se naopak město rozhodlo, že kulturu podpoří. Každá prázdninová sobota večer bude příjemně hudbou, kinem či muzikálovými písničkami přímo na hlubockém náměstí u kostela. A také nedělní dopoledne si můžete vylepšit Muzikou pod dubem. Vše zdarma jako místní potěšení pro vás i pro turisty.

O kultuře a letošním létě u nás jsme si povídali se špičkovým trumpetistou a organizátorem Muziky pod dubem Miroslavem Surkov z Hluboké nad Vltavou.

Zdůraznil, jak ho potěšilo, když starosta Tomáš Jirsa svolal schůzku na téma oživení města po koronavirové krizi s cílem podpořit kulturní, a tím pádem i podnikatelskou sféru města.

„Pan starosta přišel s nápadem, že by bylo dobré v létě oživit náměstí hudbou během všech prázdninových víkendů. Já už o tom mluvil před lety, připadá mi, že turistická, lázeňská a jinak živá města, nemluvě o těch zahraničních, to takhle mívají a je to dobrý zvyk. Rozeslal jsem maily, oslovil muzikanty, na které mám kontakty, já přispěl dvěma koncerty. 4. července JAZZ NIGHT a 29. srpna JAZZ FRIEND'S. Nakonec jsme schválili devět sobot, kdy na Hluboké bude možné poslouchat kapely různého žánru. Program je na světě, doufám, že kapely zaujmou a že si každý najde to své. Podium u kostela je připraveno, vstup je zdarma, vše koordinuje za město paní Lucie Jozová. Muzika pod dubem, v čase od půl jedenácté do dvanácti nedělního dopoledne přivede různé kapely, nově třeba také trio Jiřího Hanuše z hotelu Záviš.“

Koho ze svých kolegů jste přizval přímo k vašemu vystoupení?

„Dva kamarádi. Skvělého saxofonistu, Františka Kopa, známe se ještě z vojny, hraje s Lucíí Bilou. A na konec léta zase saxofonistu Jirku „George“ Haladu. Hráli jsme spolu v 80. letech u Felixe Slováčka. Pak „odešel“ do Německa a po 30 letech se teď vrací zabýdlet do jižních Čech. Ostatní nabídku najdete na plakátech, a věřím, že je natolik rozmanitá, že zaujme každého.“

Rád bych ještě zmínil a pozval také Hluhočáky na Jihočeský jazzový festival do Budějovic. Od 6. – 8. srpna si užíváme náš hudební svátek na Piaristickém náměstí. Osmého srpna tam hrají koncert se svým CBC Bigbandem. Náš hudebník těší hrát lidem, nejen našim, beru to tak, že i jako turista rád někde posedím u pívka nebo vína a že mě taky těší, když mi k tomu někdo zahraje. A pro nás místní je to o to cennější, že některé hudebníky známe osobně a že naše město ožije hudbou kamarádů a jejich přátel...

Proč si v létě neužít sladký život? Posedět se známými, užít si – doufejme pěkného počasí – a příjemně hudby a zapomenout na starosti.“

Jaké to je pro muzikanta, vypadnout skoro na půl roku z tempa a veřejných produkcí?

„Udržovat formu samozřejmě musíme, cvičím doma ob den dvě hodiny. Ale už jsme poprvé natáčeli – minulý týden s Dashou a Královéhradeckou filharmonií, to byl takový první počín po tom dlouhém období pauzy. Víc by nás všechny potěšil živý koncert, kontakt s posluchači, ale i tak jsme byli rádi, že jsme spolu a že se pro nás svět zase roztáčí. Uvidíme, budeme si přát, aby to bylo dobré.“

Měli jsme hrát s Bigbandem v Krumlově, přeložili to až na září, to stejné s kapelou Moondance Martina Kumžáka. Pořadatelé samotní neví, jak a co bude. A myslím, že z toho hodně šedivěji. Mluvil jsem s kamarádem, v březnu musel rozhodnout: zrušit, ponechat. Nikdo tehdy nevěděl, co bude v červnu. Zvlášť ty velké koncerty s velkými orchestry. Měl jsem hrát se svým CBC Big Bandem s americkou bubenickou legendou Billy COBHAMEM. Dělat něco komornějšího je přece jen jednodušší, než velké projekty. Zodpovědnost i v době bezproblémové je to obrovská.

Jsou zrušené proslulé velké festivaly, například Colours of Ostrava, kterými projde třeba kolem 50 tisíc návštěvníků. Tam ta frustrace na obou stranách, jak diváků, tak organizátorů, musí být obrovská. Jsou samozřejmě akce, na které si nasmlouvávají hvězdy dva až tři roky dopředu.

O práci přicházejí také zvukaři, kteří obsluhují veškeré akce, člověk neodhadne, jaké všechny profese následná krize ovlivňuje.

Přimlouvám se, aby zpěvákům a hudebníkům a všem, kdo nás těší svým uměním, už do budoucna padaly dobré karty a všechno jim hrálo do noty. Přeji nám hezké počasí, abychom na náměstí v létě nezmokli a aby nám bylo společně fajn.

Zámecký Golf Resort Hluboká

PRAVIDELNÉ STŘEDEČNÍ ODPOLEDNÍ DEVÍTKY S ...

Zámecký Golf Resort Hluboká si Vás dovoluje pozvat na pravidelné středeční turnaje, kde máte jedinečnou příležitost hrát každý týden o hodnotné ceny.

PROGRAM:
16:00 Registrace hráčů
16:30 Postupný start - limit pro odehrání 2:30 hod.
19:00 Vyhlášení výsledků turnaje

Společná kategorie: HCP 0 - 54
PODSKALSKÁ (Jamky č. 1-9) - liché týdny
POŘÍČSKÁ (Jamky č. 10-18) - sudé týdny

Každý, kdo se zúčastní minimálně 5 turnajů, bude mít možnost zúčastnit se finálního turnaje na konci sezóny o velmi hodnotnou cenu! Finální turnaj 31. 10. 2020.

Každý týden jiný partner = každý týden jiné skvělé ceny

STARTOVNÉ: 190 Kč
GREEN FEE 9 JAMEK: 490 Kč

Přihlášení na tel.: +420 776 826 376, e-mailu: recepcie@golfhluboka.cz nebo na www.cgf.cz.

HUDEBNÍ ŠKOLA, HUDEBNÍ LÉTO A PANORAMA

S Petrem Píšou jsme si povídali v KC Panorama. Kulturní centrum města se znovu probouzí do života. Čas covidového zpomalení byl využit k úklidům, opravám, malování. Finišovalo se také s vybavením učeben pro hudební školu, která je nyní soukromá a zcela v režii Petra Píši. Hudební třídy totiž musí mít akusticky vyřešený prostor. A i když jsou některé třídy opravdu malé, k výuce postačí dokonale. Jediný pohybový obor, baletní příprava Jindřišky Müllerové, má učební prostor nejen se zrcadly, ale s nádherným výhledem k Munickému rybníku.

ZUŠ

„Byl jsem příjemně překvapen, že noví žáci, které jsme přijímali, jsou opravdu nadaní. Rád bych touto cestou poděkoval všem rodičům, kteří nám s důvěrou děti svěřili, abychom je umělecky vzdělávali. To v dnešní době není zcela samozřejmé.

Zcela nových žáků máme kolem 70 a další čísla naskakují s těmi, kteří už k nám chodili a budou pokračovat ve výuce. Počty přihlášených dětí přesáhly stovku, možný maximální počet je 150 žáků.

Zájmem jsme byli potěšeni a překvapeni. Je vidět, že dětem škola chyběla, nejen ta klasická, ale i hudební a zájmová. První den zápisu byl největší zájem, kolem 25 lidí, s každým dítětem jsme strávili přes dvacet minut, abychom si vše vysvětlili, seznámili děti i rodiče se zvoleným oborem.“

Žák ZUŠ má dokonce svoji žákovskou knížku, a na podzim už je na hospitaci dokonce nahlášen školní inspektor. Netušila jsem, že hudební škola je škola jako každá jiná, a že každý žák a každý učitel tady má svá práva i povinnosti a musí respektovat školní řád. Zkrátka škola, ani ta hudební, není žádný holubník.

„Rád bych zmínil, že ač si někteří rodiče myslí, že k nám přihlašují děti na zájmový kroužek, není to pravda. My jsme ministerstvem školství registrovaná Základní umělecká škola. Děti jsou u nás klasifikovány a dosažené vzdělání jim v budoucnu bude zohledněno i na dalších stupních škol, event. například pedagogického směru či podobně. Stejně tak naši pedagogové musí splňovat aprobaci učitelů.

Umělecká škola není žádná družina. Je to vzdělávání v určitém oboru, i když naši učitelé jsou sympatičtí a myslím, že je naši žáci mají rádi a škola je pro ně opravdu hrou.“

Talent je důležitý. Někomu jde fotbal, někomu hra na housle. Vidiš v tom prožívání různých dovedností u dětí nějaký rozdíl?

Myslím, že pokud se žáčkoví hudební školy podaří zahrát nějakou skladbu, je to stejné, jako když fotbalista vstřelí gól, nebo běžec vběhne do cílové pásy. Je to o usilování, tvoření a úspěchu.

V tomhle jsem staromilec. Hudba vždycky patřila k výchově dítěte. Každý prvorepublikový herec uměl zpívat, každý učitel tehdy uměl hrát na nějaký hudební nástroj, dítě chodilo do baletu a na housle. Pak tahle složka vzdělávání byla vytlačena mezi nepovinné či pouhé zájmové záležitosti, nicméně nikdo mě nepřesvědčí o tom, že není důležitá pro rozvoj dětského mozku a myšlení a dalších dovedností.

PANORAMA

Přece jen jsme se od první republiky posunuli o sto let dál.

Správně! A protože já skutečně jedu například i na webu v nějakém virtuálně archaickém módu, webové stránky KC Panorama díky nově vytvořenému programu, které tvoří Lucie Vítovcová a David Halada, nabyly lepšího estetického vzhledu a získaly nové funkce. Všechny uvedené obory, saxofon, klavír, bicí, a další mají své motto, dvě tři věty promluví výstižně o nástroji a následuje shrnutí, co žákovi zvolený obor dá. Webové stránky ZUŠ jsou v příjemně zeleném odstínu, tak jako nová výmalba Panoramy je laděna do zklidňujícího tónu zelené barvy.

Na webu přinášíme sdělení o pořadech, kinu a veškerých akcích, které nás čekají, a máte možnost si virtuálně zarezervovat či koupit vstupenky na naše pořady. Lucie také vytvořila FCB stránky, kde se dozvíte ještě víc a dokonce si můžete pustit ukázkou o sólistovi našich koncertů či filmů a divadel, aby host věděl, do čeho jde.

FESTIVAL

Hudební léto v AJG bude! Mám radost, že coronavirus festival nezastavil.

Dneska člověk neví, co přijde a kdy to přijde a jaké rozhodnutí tě donutí zastavit. Štěstí pro nás bylo možná v tom, že karanténa začala v březnu a pak se už postupně situace uvolňovala – a náš festival prakticky začíná až koncem července a pokračuje do poloviny září. Čekal jsem tedy a nic nerušil.

Jinak ano, mnoho kulturních podniků se kolem nás rušilo a vedení AJG bylo rádo, že s festivalem počítáme.

Jsmo šťastní, že nás veřejnost podržela. Zrušen byl jen koncert Ondřeje Rumla, tam se změnila podmínky, které jsme nemohli akceptovat.

Ostatní umělci přijdou a těší se. Takže u nás dobré!

První koncert po koronavirové odluce jsme

provedli my sami s kapelou Globus na náměstí při charitativní akci pro Hospic sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích. I ten byl veřejností velmi slušně podpořen.

64. ročník Hudebního léta v AJG se zkrátka odehraje a moc se na něj těšíme. Co nabídne?

Nejdříve přivítáme bratry Ebeny, špičkové muzikanty, večer provází slovem Marek Eben. Musím přiznat takový bonus pro nás organizátory. Protože mám šanci s účinkujícími strávit delší dobu než platící divák, tak pro mne je to v případě podobných osobností vždycky velké obohacení. A musím říct, že za ta léta festivalů jsem tady nikdy neměl nějaké namyšlené floutky či dámy primadony. Vždycky osobní setkání s umělci přidalo několik gradů navíc. Mám na co vzpomínat.

Další host bude ikona country hudby, Robert Křesťan a Druhá tráva. S kastelánem zámku Martinem Slabou jsme domluvili koncert na nádvoří, v případě nepříznivého počasí v jízdárně AJG. Po velkém loňském úspěchu zažijeme comeback zpěvačky Dashy a orchestru Milana Kumžáka.

To je milé, a vypadá to, že se na Hluboké potká větší část ansámblu ze Stardance. Trumpetista Miroslav Surka na Hluboké už bydlí, orchestr a Dasha a chvíli před ní vrchní konferenciér Marek Eben. Chybí Tereza Kostková a odborná porota.

Tak třeba ostatní pozveme příští sezónu.

Pro letošek máme přece jen jednu novinku týkající se lokality koncertu. Abba Revival v provedení kapely Globus se dohodla s vedením zámku Mitrowicz v Kolodějích nad Lužnicí, že by hrála přímo tam – na překrásné zahradě před zámečkem. (V případě špatného počasí se koncert odehraje v AJG.)

V srpnu k nám přijede zpívající právník Ivo Jahelka. A začátek září v režii režiséra Trošky se svým dlouholetým spolupracovníkem Markem Kališem, jako hostem s troškou povídání. Závěr září a hudebního léta prožijeme s Jiřím Kornem a jeho družinou 4 Tet...

Petře, jsem ráda, že kultura na Hluboké opět zpívá, hraje, mluví a láká k setkání své diváky. My také. Být tvůrčí a nesmět nic dělat, to je pro umělce smutný čas.

Během corony jsme udělali dvě on-line živá vysílání, zpíval Lukáš Randák. Pak Luci přišla s inspirací Kino za 50 Kč, ukázalo se to jako skvělý nápad. Diváci začali opět chodit a plnit sál.

Nicméně nebylo moc co hrát, kina neměla premiéry...

Jenom gruntovat, pucovat a opravovat, to není náplň kulturních zařízení. Zkrátka jsme rádi, že to divné období je minulostí.

Takže všechno se pomalu nadechlo, a kromě už jmenovaných titulů bude příjemné i letní

kino, letos s velmi zajímavými tituly. Prosadil jsem si Pomádu, proslulý muzikál našich mladých let. Zkrátka na Hlubokou přijede Sandy i Danny, alias Olivia Newton-John i John Travolta. A špičkové představení bude promítání

živého koncertu Andrea Bocelli z náměstí v italském Portofinu. Šplouchání moře, lidi sedící v lodičkách a jachtách, koukající z oken domů a sedící kolem pódia... Krásná atmosféra. Léto a hudba budiž požehnány.

Základní umělecká škola Sinfonie - Hluboká nad Vltavou

V ZUŠ Sinfonie mohou děti začít studovat po završení 5 let svého věku a to v oboru hudebním a tanečním. V pedagogickém týmu jsou aprobovaní, zkušení a plně aktivní učitelé z oblasti umění, kteří jsou připraveni vašim dětem předat praxi nabyté zkušenosti a svým trpělivým a laskavým podáním je učit lásku k hudbě a tanci. Délka studia všech oborů je v I. cyklu 7 let a délka studia II. cyklu jsou 4 roky. Oba cykly jsou pak zakončené absolventským koncertem.

V naší škole vnímáme podstatu studia zejména v naplnění základních uměleckých dovedností a v přípravě žáků na praktické využití všech dostupných dovedností s využitím celé umělecké škály. Na straně jedné schopnost připravit žáky na budoucí studium v dalších umělecky či pedagogicky zaměřených školách (konzervatoře, vysoké školy pedagogické či umělecko-pedagogické), rovněž tak využití získaných dovedností v uměleckém životě (amatérské či poloprofesionální hudební a taneční soubory, zájmové hudební činnosti), na straně druhé pak naučit žáky umět se orientovat ve světě umění.

Zápisy pro školní rok 2020/2021

Vážení rodiče, milé děti, zveme vás k zápisu do Základní umělecké školy Sinfonie pro školní rok 2020/2021, který se uskuteční v přízemí KC Panorama v uvedených termínech a časech.

Hudební a taneční výuka je určena pro děti od 5 let. Zájemci o studium se mohou přihlásit i mimo uvedené termíny na telefonním čísle: 774 457 269 (Petr Piša).

Těšíme se na nové tváře!

Úterý 1. září 14.00 - 17.00 hodin

Středa 2. září 14.00 - 17.00 hodin

Čtvrtek 3. září 14.00 - 17.00 hodin

Pátek 4. září 14.00 - 17.00 hodin

KONCERT GLOBUS – AKCE VE PROSPĚCH HOSPICU SV. JANA N. NEUMANNA, O. P. S.

Hospic sv. Jana N. Neumanna, o. p. s. získal díky koncertu kapely Globus, pořádanému na hlubockém náměstí 5. června 2020 celkem 14 683 Kč, které věnovala veřejnost během koncertu. Koncert tak symbolicky otevřel uvolnění kulturních akcí po době karantény a akcentoval i touhu lidí vzájemně si pomáhat.

BRATŘI EBENOVÉ s kapelou
v úterý 12. 07. 20 h.
sál Mlýnský (Hluboká nad Vltavou)

HUDEBNÍ FESTIVAL HLUBOKÁ
22. 7. - 19. 9. 2020
64. HUDEBNÍ LÉTO HLUBOKÁ*
Alšova jihočeská galerie

ROBERT KRŠTAN a Druhá tráva
v úterý 31. 07. 20 h.
sál Mlýnský (Hluboká nad Vltavou)

DASHA a kapela Martina Kenížka
v úterý 12. 08. 20 h.
sál Mlýnský (Hluboká nad Vltavou)

ABBA revival
v úterý 12. 08. 20 h.
sál Mlýnský (Hluboká nad Vltavou)

ONDŘEJ RUML
v úterý 14. 08. 20 h.
sál Mlýnský (Hluboká nad Vltavou)

IVO JAHIELKA
v úterý 28. 08. 20 h.
sál Mlýnský (Hluboká nad Vltavou)

ZDENĚK TROŠKA s ARTEM
v úterý 04. 09. 20 h.
sál Mlýnský (Hluboká nad Vltavou)

JÍŘÍ KORN a 4TET
v úterý 19. 09. 20 h.
sál Mlýnský (Hluboká nad Vltavou)

SÁL ALSOVY JIHOČESKÉ GALERIE HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

SPONZOR: JUDr. Zdeněk Melichar – notář

SPONZOR: JIHOČESKÝ KRAJ

SPONZOR: MANE HOLDING

Agentura Miroslava Surky ve spolupráci s Městem Hluboká nad Vltavou pořádají

MUZIKA POD DUBEM 2020

VII. ROČNÍK HUDEBNÍHO MINIFESTIVÁLKU

26.7. EMOCE Jiřího VONDRÁKA (malá dechovka)

2.8. STEAMBOAT JAZZ BAND (dixieland)

9.8. SUMMER QUARTET 2020 (jazz)

16.8. HANUŠ BAND (folk)

23.8. ŠEVĚTINKA (Dechovka)

30.8. VETERÁN STREET BAND (dechovka / swing)

Koncerty jsou vždy v neděli 10:30 - 12:00
Nám. Čsl. Armády
VSTUP ZDARMA

Město Hluboká nad Vltavou

NA ZÁMKU OHRAHA NA NÁVŠTĚVNÍKY ČEKÁ POKLAD Z PŮDY

Národní zemědělské muzeum Ohrada připravilo pro návštěvníky ojedinělou výstavní instalaci Poklad z půdy aneb fragmenty ze života muzea. Na pozadí fragmentů původních schwarzenberských sbírek, ale i dalších předmětů nalezených při generálním úklidu zámecké půdy, ukazuje život ohradského muzea v různých epochách. Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství bylo založeno v roce 1842 a je jedním z nejstarších odborně-profesních muzeí na světě.

Kdo by nechtěl najít poklad na zámecké půdě. Dají se ale úlomky pravěké a středověké keramiky, zlomky kachlů či poškozený barokní obraz považovat za poklad?

Současné Národní zemědělské muzeum Ohrada je pokračovatelem nejstaršího lesnického muzea, které na loveckém zámku Ohrada založil František Adam Schwarzenberg v roce 1842. Ne, že by se snad po dlouhá desetiletí na půdě loveckého zámku vršily sbírkové předměty.

Jde o fragmenty sbírek, které byly předány jako celky do různých muzeí dle jejich zaměření. Ohradské muzeum si drží výsadu odbornosti oborů lesnictví, myslivosti a rybářství, proto například již v roce 1954 byly archeologické a mineralogické sbírky předány do správy Jihočeského muzea v Českých Budějovicích. To, co bylo při důkladném čištění půdy za trámy a v násypch nalezeno, jsou fragmenty těchto sbírek. Jsou mezi nimi ale i velmi cenné předměty, například malý obsidiánový nůž z pravěku, torzo korespondence archeologa Jana Nepomuka Woldřicha s vášnivým amatérským hledačem a tehdejší majitelem panství Janem Adolfem Schwarzenbergem o nálezech středověkých kachlů v Sedlci.

I tyto kachle jsou nyní k vidění na výstavě Poklad z půdy aneb fragmenty ze života muzea, která návštěvníky přivítá hned ve foyer zámku a bude k vidění po celou dobu letošní návštěvnícké sezony. K této neobvyklé

výstavě bude vytvořen také malý lektorský program pro školy, zaměřený na jednotlivé epochy od pravěku po novodobou historii jihočeského regionu. „Kromě původních sbírkových předmětů vystavujeme i další nalezené artefakty. Jsou to velmi zajímavé fragmenty ze života našeho muzea, které považujeme za opravdové poklady. Věřím, že návštěvníkům se naše výstavka bude líbit,“ říká ředitel Národního zemědělského muzea Ohrada Jiří Houdek.

Do 30. července mají návštěvníci možnost také zhlédnout výstavu nazvanou Lidé v lese, představující na dobových fotografiích jak samotnou práci v lese, která je velmi rozmanitá, ale zároveň náročná, tak i pobyt v něm při volnočasových aktivitách. Les nabízí mnoho možností, funkcí, které lidé neustále využívají, i když postupem času různými či jinými prostředky. Díky fotografiím si tak můžeme uvědomit kontinuitu a vliv lesa i na současný život. Kromě fotografií je zde vystaven také unikátní sbírkový předmět – motorový odvětvovač RINCO.

Od 1. července pak Národní zemědělské muzeum Ohrada chystá novou výstavu Losi – návrat velikánů. Majestátní los je největším zástupcem jelenovitých, přesto však zůstává jedním z nejtajemnějších zástupců naší fauny. Prostřednictvím chystané výstavy lze alespoň letmo nahlédnout do života těchto plachých obrů. Podivuhodný kopytník s lopatovitým paroží, velkým pyskem a chůdovitými končetinami obýval naši krajinu až do 16. století a opět se u nás začal usazovat až v 2. polovině 20. století. Jeho návrat je jedním z aktuálních témat české ochrany přírody i myslivosti. Přesto ho zatím jen málo lidí mělo možnost spatřit v jeho přirozeném prostředí.

Záštitu nad výstavou převzal ministr zemědělství Miroslav Toman.

VÝSTAVA HRDĚJOVICKÁ KERAMIKA 60. LET MINULÉHO STOLETÍ

V pondělí 15. června byly v Mezinárodním muzeu keramiky v Bechyni nově otevřeny dvě výstavy: **Paulina Skavova | par force a Jihotvar: hrdějovická keramika 60. let 20. století | věnováno A. Škodovi a K. Příhodovi**. Paulina Skavová je česká sochařka, scénografka a konceptuální výtvarnice. Ve svých dílech akcentuje estetiku, která může být pro někoho až na samé hranici snesitelnosti. Svou tvorbu tak dostává až na pomezí designu, ale současně zachovává určitou teatrálnost, důraz na detail a popisnost. Druhá výstava představí málo známou, přesto ve své době velmi oceňovanou a uznávanou produkci výrobního družstva Jihotvar závod Hrdějovice – od vysloveně „bruselského“ stylu pastelových barev po režnou keramiku odkazující na tradiční postupy výroby a zdobení. Projekt se soustřeďuje na předního návrháře pro toto družstvo, talentovaného

a osobitého výtvarníka – keramika Antonína Škodu. Zároveň upomíná 20. výročí umělcova úmrtí. Druhou neméně významnou osobností je schopný organizátor výroby a autor řady výrobků Karel Příhoda. Výstava též připomene některé další významné keramiky té doby, kteří tvořili v Hrdějovicích.

Alšova jihočeská galerie se těší na Vaši návštěvu.

Z důvodu nařízení vlády byly expozice otevřeny bez slavnostní vernisáže.

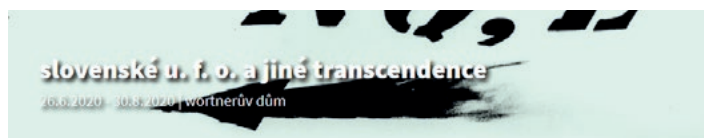
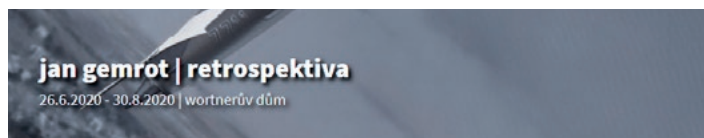
místo konání: Mezinárodní muzeum keramiky, Zámek č. p. 135, 391 65 Bechyně

konání výstav: 15. 6.–30. 9. 2020 / denně 10:00 – 18:00 hod.

facebook: <https://www.facebook.com/alsova.galerie>

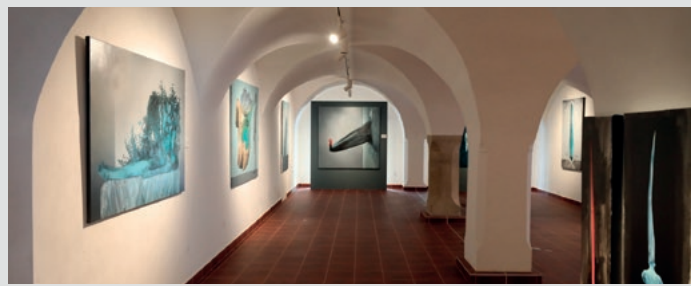
VÝSTAVY

WORTNERŮV DŮM ZNOVU OTEVŘEN

Vážení přátelé umění a Alšovy jihočeské galerie,
s radostí Vás zveme do znovuotevřeného a rekonstruovaného Wortnerova domu v Českých Budějovicích, kde po dvou letech otvíráme hlavní sezónní výstavy: **Jan Gemrot | Retrospektiva a Slovenské U. F. O. a jiné transcendence.**
Na všechny se těšíme,

Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou

PAULINA SKAVOVA | PAR FORCE Mezinárodní muzeum keramiky, Zámek č. p. 135, 391 65 Bechyně

Lov byl od pradávna součástí lidské společnosti a jejích dějin. Díky své rozsáhlé mytologii a přirozené posvátnosti lesa a divočiny byl od počátku věků také tradičním a vděčným námětem pro uměleckou tvorbu. Dříve přirozený akt, ke kterému patřily rituály k uctění zvířete a kompletní spotřeba všech částí úlovku, se v důsledku myšlenkových posunů moderní společnosti dostal do kontroverzní roviny. Lov však dal také vzniknout mnoha zvyklostem a obyčejům, které jsou udržovány dodnes. Přestože primárně byl lov vždy určen k získávání potravy a tedy k zachování vlastního života na úkor kořisti, byl často zobrazován jako posvátný a v určitých obdobích i romantický. S lovem jako tématem byl v minulosti spojen vznik nekonečné řady výtvarných a hudebních děl. Stejně dlouho jako je lov spojen s nutností obstarání potravy a tedy biologickým přežitím, je vnímán i jako symbol vzájemné interakce mezi mužem a ženou, a je tak pevně spojen s vášní, erotickou přitažlivostí a přežitím v rámci rodu. Přesně k tomu odkazuje i cyklus, ve kterém jsou torza a postavy ženy ozdobené antilopími nebo mufloními rohy naaranžovány jako lovecké trofeje. V době celosvětového hnutí MeToo působí cíleně provokativně a genderově nekorektně. Sexuální fetišismus pak evokují černé vyleštěné postavy jakoby oblečené v latexu. Magie smrti a sexualita – obojí nacházíme v různých podobách, propojených a souvztažnostech i ve stejnojmenné výstavě sochařky Pauliny Skavové. Panenská bohyně lovu Artemis, která přebývala v lesích s nymfami a smečkou svých loveckých psů, zpodobněná jako zlatavá štíhlá kráska korunovaná paroží, by zcela jistě nosila spodní prádlo, které autorka vyrábí z těch nejjemnějších probarvených prachových pírek divokých ptáků. Avšak byl by na omylu ten, kdo by očekával povrchní a vyzývavou sexualitu. Cítíme zde spíše jemnější úroveň smyslnosti, která nepostrádá nadsázku, humor, romantickou pohádkovost a ozvěny dávných mýtů.

Paulina Skavova patří k výjimečným autorkám, kterých je na současné české sochařské scéně jako šafránu. Ve svém díle navazuje na to nejlepší z českého figurativního sochařství a stejně tak nezapře ovlivnění historií. Prvotní inspirace zpracovává po svém, s přirozeným vtípem a emancipovaným ženským pohledem na současný svět. Není náhodou, že díky této empirii a citu pro monumentální provedení, je často oslovována při obnově historických soch a památníků. Svou imaginaci rovněž uplatňuje i v práci pro české a zahraniční filmy. Její díla mají vysoký umělecko-řemeslný standard, který u dnešních mladých výtvarníků už dávno není samozřejmostí. Od počátku výtvarných studií vykazovala Skavova silné zaujetí svým dílem, vysokou míru zručnosti a výjimečné pracovní nasazení. Snad právě díky tomu měla štěstí na učitele z řad legendárních profesorů. Na pražské Akademii výtvarných umění navštěvovala ateliér Karla Nepraše

a po jeho smrti pokračovala v ateliéru intermediální tvorby Milana Knížíka. Po dokončení akademie získala státní švýcarské stipendium a absolvovala postgraduální studia na Hochschule für Gestaltung und Kunst v Luzernu. Bezprostředně po návratu se stala asistentkou v grafické škole Vladimíra Kokoli.

Ve svých dílech autorka akcentuje estetiku, která může být pro někoho na samé hranici snesitelnosti. Svou tvorbu tak dostává až na pomezí designu, ale současně zachovává určitou teatrálnost, důraz na detail a popisnost. Kontinuálně, ale přitom moderně a poučeně navazuje na odkaz nejvýznamnějšího představitele českého barokního sochařství Matyáše Bernarda Brauna a představitele monumentálního realismu Josefa Václava Myslbeka. V díle Pauliny Skavové se dotýkáme něčeho podvědomého a archetypálního. Ozvěny dávných mýtů a legend, tragičnost smrti, uctívání zvěře i lesa, kouzelná božstva, magické a osudové ženy. Nezbyvá než popřát dobrý lov! Ať vám slunce stále svítí do zad a ať zastihnete kořist nepřipravenou. Ale pamatujte, bývá větší potěšení z lovu než z úlovku.

Jan Kunze – kurátor výstavy

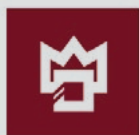
Výstava výtvarníků, jejichž osudem se stal kreslený film

Dům Štěpánka Netolického si Vás dovoluje pozvat na vernisáž výstavy **sedum** Maril Axamitové, Ivany Fašiankové Rakoušové, Zuzany Marešové Vorlíčkové, Ludka Bárty [BZP], Vity Pancíře, Jiřího Plasse a Jiřího Týllera, která se koná

v sobotu 4. července ve 14.00
v Domě Štěpánka Netolického, Masarykovo náměstí 89, Třeboň

Výstava potrvá od 5. 7. do 27. 9. 2020.

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

Aktuální výstava

do 9. 7. 2020 Josef SYNEK – obrazy

Nejbližší akce

11. 7. 2020 – 6. 8. 2020 Dalibor ŘÍHÁNEK – obrazy
Vernisáž v sobotu 11. července 2020 v 16 hodin

Výstavní plán:

11. 7. 2020–6. 8. 2020 Dalibor ŘÍHÁNEK – obrazy
8. 8. 2020–3. 9. 2020 Zdena MARSCHALOVÁ – obrazy
5. 9. 2020–1. 10. 2020 Renata ŠTOLBOVÁ – obrazy a textil, Tomáš ŠTOLBA – sochy

DANA ŠŤASTNÁ FLÍDROVÁ

Danu považuji za svou vzácnou kamarádku. Vzácnou v mnoha ohledech. Potkávám ji velmi vzácně, nicméně pokud se potkáme, slyšíme či spolu něco řešíme, je to vždy vzácně příjemná chvíle. Dana je vzácně upřímný a hodný člověk, a má mnoho talentů, což je také vzácné.

A i když je skromná, musí pochopit, že přece nemůžu okrást Hlubokou o informaci, že zrovna vystavuje své obrazy.

Dana říká, že se k malé výstavě odhodlala po více letech, a to pod patronací zkušenějšího a odborně vzdělaného kolegy Jana Kunovského. Výstava potrvá až do srpna, tak kdybyste se toulali po tábořském kraji, bude moc ráda, když se zaskočíte podívat...

Mít pár dobrých uměleckých přátel je vzácné – a božsky inspirující. A tak se chci s vámi podělit o svůj hluboký obdiv nad tím, že Dana dokáže malovat, psát a tvořit – protože kouzlí i se

šperky... Pro radost všech ostatních, ale také pro radost svoji. Protože umění je perné řemeslo, ale dokáže také přinášet hlubokou a vzácnou radost. A protože osud čas od času odmění i hodné holky, tedy nejen ty potvory, co si to dovedou vyřvat, přidal Daně do jména štěstí. Takže Dana je teď navíc ještě Šťastná.

A tohle Vám napsala a tady je pozvánka... Ať máte krásné léto, a občas nad uměním kolem nás zatajte dech!

*Motto: Každý z nás má v sobě celá staletí.
(Juan Gris)*

Příběhy

„Mám velmi ráda příběhy. Dokonce si myslím, že bez příběhů by naše žití nebylo tím, čím být má. Mám ráda příběhy, které se odehrály, které se odehrávají, které se odehrají, i ty, které se možná

odehrát jen mohly. Ráda je poslouchám, ráda je čtu, ráda je vyprávím a nejraději si je představuji a maluji. Ne příběh samotný, ale jen jeho zlomek.

Ráda se vracím do snů. Nebo jen do chvilky, kde se v pavučině zaleskne rosa, já zavřu oči a snažím si tenhle malý obrázek uchovat v mysli celý den. Málokdy to dokážu.

Představuji si, že postavy i stíny se vrací tam, odkud kdysi vyšly. Tam, kde snad mají svůj domov či skrýš. Domov znovunalezený, hledaný, či domov nabídnutý.

Mám ráda staré domy, stavby, které nás nutí přemýšlet, co se v nich kdysi odehrávalo či odehrálo. Stejně jako krajiny. Krajina pro mne není jen seskupením stromů, vody, oblak, země. Je to vždy dějiště čehosi. Příběhu, lásky, smutku, radosti, dějištěm něčeho velkého i dějištěm něčeho tak malého, že to sotva zanechá v kraji svou stopu. Ale já věřím, že zanechá. Kdykoli se dívám do kraje, snažím se vidět stopy příběhů. Mám ráda příběhy, které po léta ožívají v knihách, na jevišti, ve filmech. Tyto příběhy a postavy ožívají znovu a znovu proto, že je v nich cosi znepokojivého, co nás nutí o nich přemýšlet.

Snažím se vidět stopy příběhů i ve tvářích, ve jménech, ve slovech. Protože každý člověk má ve své tváři Příběhy, Návraty – do dětství, do včerejšího dne, do minuty před... Dívám se a snažím se vidět. Někdy možná i vidím, ale jak to potom namalovat? Vracím se znovu k okamžiku Spatření, a pak zjistím, že jsem se vrátila s namalovanou postavou sama, kamsi do svého vlastního Včera.

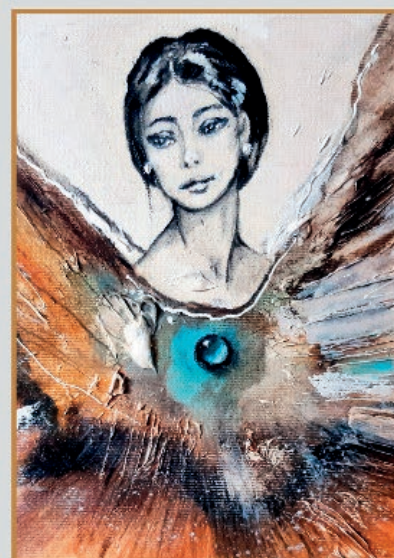
A když si pak povídám s někým, kdo se dívá na můj obrázek, vidím, že se vrátil i on. Ne se mnou. Sám. Někam do svého světa, do svého příběhu, kam zase naopak nemůžu já. Mám z toho radost. Mám radost z toho, že on i já se máme kam vrátit a že máme zase odkud vyjít.

Dana

Jistebnický rodák akad. malíř
JAN KUNOVSKÝ
a jeho host
DANA ŠŤASTNÁ FLÍDROVÁ
si Vás dovolují pozvat
na svou společnou výstavu
OBRAZŮ, KRESEB, GRAFIK
výstavní síň u kostela, Jistebnice

Pořádá město Jistebnice

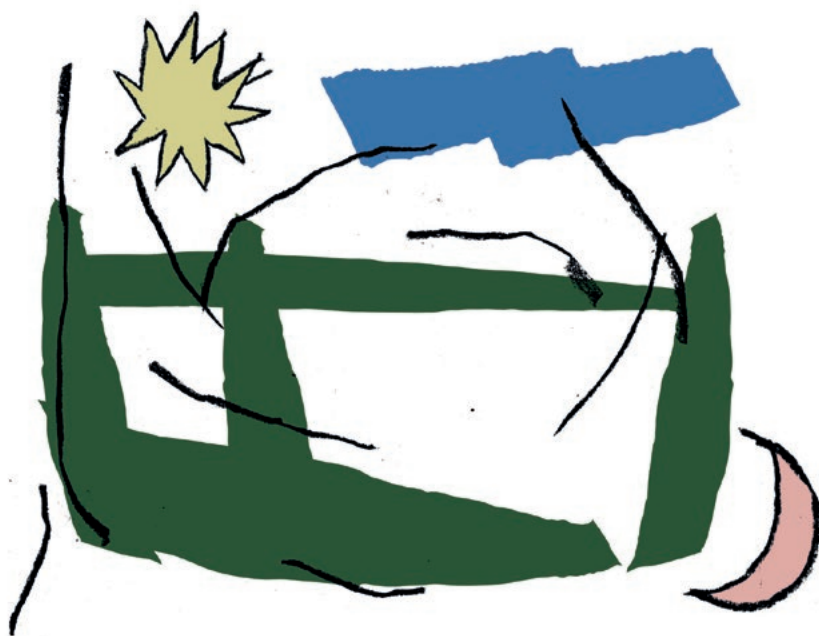

Otevřeno červen až srpen každou sobotu a neděli 9–12 hod.

25. 7. od 9 do 12 hod., 26. 7. od 9 do 17 hod.

Mimo tuto dobu po domluvě na tel: 775 223 452

Léto s Jihočeským divadlem

Srpen

1. so **Bruncvík aneb Jak lev do znaku přišel** / 14.00
Národní zemědělské muzeum – zámek Ohrada
Zámecká noc s operou / 20.30
Národní zemědělské muzeum – zámek Ohrada
4. út **Bruncvík aneb Jak lev do znaku přišel**
18.00 / **Radnice Českých Budějovic**
7. pá **Bruncvík aneb Jak lev do znaku přišel**
17.00 / **zámek Blatná**
Klobouk ve křoví / 19.30 / **zámek Červená Lhota**
8. so **Bruncvík aneb Jak lev do znaku přišel**
17.00 / **zámek Blatná**
Zavolejte Jeevese / 20.30 / **zámek Blatná**
Klobouk ve křoví / 19.30 / **zámek Červená Lhota**
9. ne **Bruncvík aneb Jak lev do znaku přišel**
17.00 / **zámek Blatná**
Zavolejte Jeevese / 20.30 / **zámek Blatná**
12. st **Bruncvík aneb Jak lev do znaku přišel**
18.00 / **Radnice Českých Budějovic**
14. pá **Zavolejte Jeevese** / 20.30
zámek Nové Hradky – MBÚ AV ČR
15. so **O Palečkovi** / 14.00
zámek Nové Hradky – MBÚ AV ČR
Zavolejte Jeevese / 20.30
zámek Nové Hradky – MBÚ AV ČR
16. ne **Zámecká noc s operou** / 20.30
zámek Nové Hradky – MBÚ AV ČR
17. po **Zámecká noc s operou** / 20.30
zámek Nové Hradky – MBÚ AV ČR
18. út **Bruncvík aneb Jak lev do znaku přišel**
18.00 / **Radnice Českých Budějovic**

Hrajeme pod
širým nebem

Národní zemědělské
muzeum – zámek Ohrada
Zámek Blatná
Zámek Červená Lhota
Zámek Nové Hradky
Obec Chřešřovice
České Budějovice

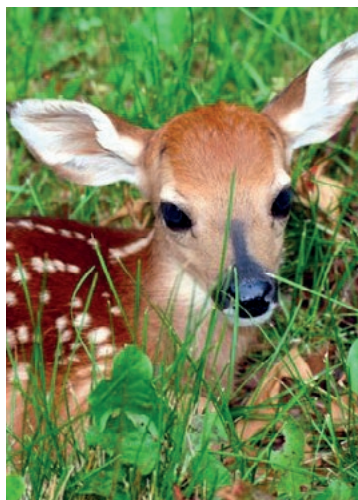
21. pá **O Palečkovi** / 17.00
Biskupská zahrada, České Budějovice
22. so **O Palečkovi** / 17.00
Biskupská zahrada, České Budějovice
25. út **O Palečkovi** / 17.00
Biskupská zahrada, České Budějovice
27. čt **O Palečkovi** / 17.00
Biskupská zahrada, České Budějovice
29. so **O Palečkovi** / 15.00 / **zámek Blatná**
Rusalka / 20.00 / **zámek Blatná**
30. ne **O Palečkovi** / 15.00 / **zámek Blatná**
Rusalka / 20.00 / **zámek Blatná**

Září

19. so **Prodaná nevěsta** / 14.00
Chřešřovice, u kostela sv. Jana

Zámecká noc s operou / letní open-air galakonzert
Bruncvík aneb Jak lev do znaku přišel / česká
legenda pro nejmenší / 4+
Zavolejte Jeevese / komedie plná anglického humoru
O Palečkovi / průvodce pro malé cestovatele / 3+
Rusalka / polo scénické zpracování opery A. Dvořáka
Prodaná nevěsta / komická opera
Klobouk ve křoví / večer s písněmi Osvobozeného divadla

PROSÍME VÁS, NEDĚLEJTE TO, „NEZACHRAŇUJTE JE“ – JE TO TAK PRO NĚ LEPŠÍ!

Jaro už je za námi, příroda kypí životem nabuzeným hojnými dešti. A začátek léta se projevuje mimo jiné také tím, že na svých procházkách můžeme vidět mnoho zvířecích mláďat, která v tomto období přicházejí na svět. U mnohých z nás se také projeví daleko silněji než kdy jindy pud zachraňovat vše, co je v nouzi. V tomto čase se často stanou terčem takovýchto záchranných akcí „osiřelá“ mláďata, která se „ztratila“ svým rodičům. Kdo by odolal vyděšeným krásným očím malých srnčat nebo zajíčků

ležících tiše v trávě či pronikavému křiku ochmýřených ptáčat? Je to jistě pochválení hodné, jen kdyby tato snaha nebyla ve valné většině případů zbytečná.

Většinou se totiž jedná o naprosto zdravá zvířata, která lidskou pomoc nepotřebují, neboť některý z rodičů bývá někde nablízku. Ten se přítomnosti člověka natolik obává, že se neodvažuje přiblížit. Vlastně teprve „záchranná“ akce lidí tato mláďata začne přímo ohrožovat na životě.

Náhradní péče člověka v těchto případech často nemůže nahradit péči matky, mláďata často dokonce odmítají přijímat náhradní potravu. To pro ně pak může skončit zcela zbytečně tragicky.

Jako příklad můžeme uvést malá srnčata, která se v této době dostávají do mnoha stanic pro handicapovaná zvířata, včetně zoologické zahrady v Hluboké nad Vltavou. Pokud navíc „zachránce“ takovému mláděti podá nevhodnou potravu, například normální kravské mléko, k jehož trávení není srnče enzymaticky vybaveno, dostává se sem s těžkým střevním katarom, provázeným silným průjemem, a ve stádiu těžké dehydratace. A pak je snaha o jeho záchranu i přes veškerou odbornou péči marná. Odebrat mládě z přírody je opodstatněné snad jen v případě, že je poraněné nebo matka prokazatelně přišla o život.

Srna nechává své mládě v přírodě zhruba do stáří necelých dvou týdnů samotná, ukrytá například ve vysoké trávě, přes den „hlídá“ v okolí a přichází k nim obvykle až večer. Svoji nepřítomností se snaží neupoutat pozornost šelem (např. lišek a toulavých psů) a přitom spoléhá na ochranné zbarvení mláděte. Podobně je to se zajíci, dalším často „zachraňovaným“ druhem.

Ve městech v parcích a v zahradách, ale i v lese můžeme v této době zase vidět zdánlivě ztracená mláďata různých druhů ptáků, která po opuštění hnízda ještě nejsou schopna plnohodnotného letu a zdržují se na zemi v trávě nebo v keřích, kam za nimi dospělí ještě několik dnů slétají a krmí je. V případě blízkosti člověka se k tomu ale většinou neodváží. K nim patří například kosi, drozdi nebo rehci, ale i další naši pěvci nebo sovy.

Odchované ptáky lze ještě téměř bez problémů vypustit zpět do přírody, se srnci je to ale horší. Jsou silně vázáni na člověka a v přírodě s největší pravděpodobností brzy přijdou o život. Většinou musí zůstat až do konce svého života v péči lidí. Samci odchovaní v zajetí se ale po dosažení dospělosti stávají nebezpečnými – člověka se nebojí, zejména v době říje ho považují za soka a mohou ho při nenadálém útoku poranit svými ostrými parůžky.

Pokud narazíte na zdánlivě opuštěné mládě jakéhokoliv zvířete,

prosíme, odolejte pokušení tohoto tvorečka zachraňovat, raději na něj ani nesahejte, odvolejte svého psa a opatrně se vzdalte, rodiče jsou zcela určitě někde opodál a postarají se o něj! Nechme to v tomto případě raději na přírodě.

Neuvážené odebrání mláděte z přirozeného prostředí může mít i právní důsledky. Podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, jsou všechny druhy živočichů určitým způsobem chráněny. Nejprísnejší ochrany požívají tzv. zvláště chráněné živočichové, které je, mimo jiné, zakázáno chytat, chovat v zajetí či rušit. Určit, zda se jedná o zvláště chráněného živočicha, může být pro laika obtížné. Relativní hojnost výskytu nemusí být zárukou, že se jedná „pouze“ o běžný druh a nikoliv o zvláště chráněného jedince. Zákonem jsou chráněny také všechny druhy volně žijících ptáků. Je zakázán jejich odchyt jakýmkoliv způsobem. Porušení těchto a dalších zákazů může být přestupkem, za který lze uložit pokutu.

6. 8. 2020 VEČERNÍ POHÁDKOVÁ ZOO

Za zvířátky, ale také do pohádky.

5. 9. 2020 NETOPÝŘÍ NOC

Přijďte se seznámit se zajímavým životem těchto tajuplných nočních savců. V podvečer a po zavírací době zjistíme, zda netopýři žijí i v naší zoo.

zoo Ohrada

UHELNÉ SKLADY BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY PALIV od 1. 6. do 31. 8. 2020

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

SOCHA ANDĚL U KOSTELA

FOTOREPORTÁŽ Z INSTALACE NOVÉ SOCHY MATOUŠE HOLÉHO

